

baptistu vēstnesis

Ticība Mūžīgajai dzīvībai radikāli izmaina mūsu skatījumu uz nāvi. Taču, ja esam godīgi, tā nepadara nāvi vieglu. Reiz nāve būs mūsu atbrīvotāja, bet vispirms mēs to iepazīstam kā ienaidnieci.

Ir kaut kas traģiskāks par Dieva kalpa un mācītāja nāvi, kura atraisa mūs Mūžībai. Traģiskāk ir, kad sapnis ir miris, bet kalpotājs turpina dzīvot. Ir labi spēt dzīvot ilgāk par nepamatotām apsūdzībām, kritiku, problēmām un opozīciju. Bet neviens negribētu dzīvot ilgāk par savu sapni.

Protams, mēs nedzīvojam visu dzīvi ar vienu, nemainīgu sapni. Mēs augam, kļūstam pieredzes bagātāki, nāk dziļums, atkrīt naivums un nepamatoti pieņēmumi. Mēs augam. Tikpat svarīgi ir tas, ka aug, izkristalizējas un tiek apskaidrots arī mūsu sapnis.

Jēzus reiz sludināja: “Es gribu celt Savu draudzi, un elles vārtiem to nebūs uzvarēt.” (Mateja ev. 16:18) Kāds ir Tavs sapnis? Pareizāk sakot – vai Tev joprojām ir Dieva dotais sapnis? Vai tas aug kopā ar Tevi un tiek apskaidrots?

Sapnis, kas ir lielāks par manu un Tavu dzīvi. Sapnis, kurā piedalās un tā piepildīšanos piedzīvo katra paaudze. Sapnis, kas piepildās, bet nekad netiek pilnībā sasniegts šajā dzīvē. Sapnis, kas piepildās, bet nemirst. Sapnis, kas caurvij visu vēstures gaitu, kurā Dievs īsteno savu glābšanas plānu visai radībai. Sapnis, kas dod spēku šai dzīvei un liek smaidīt, skatoties Mūžībā. Sapnis, kas katrai paaudzei ir jauns, tomēr visām paaudzēm – kopīgs.

Kāds ir Tavs sapnis?

Pēteris Sproģis
LBDS bīskaps

Kāpēc Evaņģēlijs?

“Baptistu Vēstneša” marta numurā turpinām iepazīties ar grāmatas “100% draudze: Evaņģēlija un kopienas centrālā loma” 1. nodaļas “Kāpēc Evaņģēlijs?” fragmentiem. Nodaļas pirmās daļas fragmenti lasāmi februāra numurā. Grāmatas autori Tims Česters un Stīvens Timmiss (Lielbritānija) apgalvo, ka veselīgas draudzes trīs svarīgākie elementi - Evaņģēlijs, kopiena un misija – ir nesaraujami saistīti ne tikai mūsdienu draudzes praksē, bet vispirms jau Dieva vārdā un Viņa skatījumā uz mums.

Dievs paplašina savas valdīšanas robežas ar sava vārda palīdzību

Kristietības centrā ir misija, jo Dievs paplašina savas valdīšanas robežas ar Evaņģēlija vārdu. Sējējs līdzībā par sējēju sēj vārdu (Marka 4:14). Valstība sāk augt, kad ļaudis “Dieva vārdu dzird un pieņem” (4:20). Kristus jauno ģimeni veido tie, kuri dara Dieva gribu (3:35). Jaunais Izraēls veidojas caur Evaņģēlija sludināšanu (3:14). Valstība pieaug, kad cilvēki dzird un pieņem Dieva vārdu. Marka evaņģēlija rakstīšanas laikā Jēzus jau bija pacēlies debesīs. Marks saviem lasītājiem apliecina, ka viņu ķēniņš joprojām ir ar viņiem savā vārdā.

Tāpēc, ka visa vara ir dota Jēzum, Viņš mūs sūta, lai mācām visas tautas (Mateja 28:18-20). Kad tiek sludināts Evaņģēlijs, Jēzus šajā pasaulē liek lietā savu valdnieka zīli. Stāstot cilvēkiem Evaņģēliju, mēs pasludinām, ka Dievs un Kristus ir ķēniņš. Stāstot Evaņģēliju, mēs pavēlam cilvēkiem pakļauties Jēzum. Evaņģēlijs tiesā tos, kuri to noraida. Mēs esam nākošā Ķēniņa vēstneši, mēs ejam Viņam pa priekšu, brīdinot cilvēkus par Viņa atnākšanu. Atzīstot Viņu par valdnieku, cilvēki Jēzus valdīšanu piedzīvos kā svētību, dzīvību un glābšanu. Noraidot Viņu, cilvēki piedzīvos tiesu un pakļaušanu.

Apustuļu darbu grāmatas struktūras pamatā ir virkne apgalvojumu, kas raksturo draudzes izaugsmi. Nereti Dieva vārds kļūst par teikuma priekšmetu: “Dieva vārds auga augumā” (Ap. d. 6:7); “Bet tā Kunga vārds auga un izplatījās” (Ap. d. 12:24, 13:49; 19:20). Dieva valstības izaugsme ir sinonīms Dieva vārda izplatībai. Dieva valstība aug ar Dieva vārda palīdzību, jo Dieva vārds ved pie ticības.

SVĒTĀ GARA ZOBENS

Mēs nereti šķirojam draudzes tajās, kuru centrā ir Dieva vārds, un tajās, kuru centrā ir Svētais Gars. Vienās svētdienas rīta

galvenais notikums ir sprediķis, otrās – pielūgsmes laiks.

Mēs uzskatām, ka šāda šķirošana ir nepareiza. Vārda nozīmīgums nav konfliktā ar Svētā Gara centrālo lomu. Draudzes centrā ir jābūt Svētajam Garam. Draudze ir Svētā Gara kopiena. Tā ir dzīva kopiena, kurā viss notiek tāpēc, ka tur darbojas Dievs. Kad mūsu sirdis aizkustina pielūgsmē, Dieva vārds maina cilvēku dzīvi, kad vērsamies pie Dieva lūgšanā, rūpējamies viens par otru, rīkojamies nesavtīgi un īpaši, kad cilvēki tiek glābti – tās visas ir Svētā Gara darbības zīmes. Pāvils saka, ka “Viņā [Kristū] arī jūs līdzti tiek uzcelti par Dieva mājokli Garā” (Efeziešiem 2:22). Tā nav teorētiska realitāte vai pilnību sasniegusi draudze. Tā ir reāla vietējā draudze ar dažādām problēmām. Kopiena, ko Evaņģēlijs veido Evaņģēlija nolūkiem, ir kopiena, kurā Dievs mājo ar savu Svēto Garu.

Draudzes reizēm var iedalīt tajās, kuru pamatā ir intelektuālisms (svarīgākais ir tas, ko tu domā) vai emocionālisms (svarīgākais ir tas, ko tu jūti). Dažās draudzēs sirds un emocijas faktiski vairs neeksistē. Mēs atzīstam to nozīmi, bet mūsu dzīvē tām nav gandrīz nekādas nozīmes. Dažiem no mums nepatīk runāt par attiecībām ar Dievu emocionālā valodā. Taču atliek vien palasīt Psalmus, lai redzētu, cik liela nozīme emocijām ir patiesā ticībā. Psalmi ir Dieva atklāsmē, kas parāda, kā mums būtu jāatsaucas uz Dieva atklāsmi. Psalmi pauž plašu emociju spektru: vilšanās (Psalmi 6), dedzīgu slavēšanu (Psalmi 9:2-3), dusmas (Psalmi 129), bēdas (Psalmi 130), klusu mieru (Psalmi 131) u.t.t. Mums ir jāmīl Dievu gan ar savu sirdi, gan arī prātu (Mateja 22:36-37). To iepriekšējās paaudzes sauca par “ticības pieredzi”. Draudzēm ir jābūt emocionālām kopienām, kurās ticību gan “jūt”, gan “izprot”.

Kārdinoši šķiet uzsvērt līdzsvara nepieciešamību, it kā mums vajadzētu mazliet vārda un mazliet Gara, un mazliet intelektuālisma un mazliet emociju. Bet tas neko nedod. Patiesībā Bībelē vārds un Gars vienmēr iet roku rokā.

Radīšanā bija iesaistīts gan vārds, gan Gars. Dieva vārds radīja pasauli (Ebrejiem 1:1-2), bet klāt bija arī Dieva Gars, kurš līdinājās pār ūdeņiem (1. Mozus 1:2). “Ar Tā Kunga vārdu ir radītas debesis, un viss debesu spēks ir radīts ar Viņa mutes elpu.” (Psalmi 33:6) Ar savu Garu Dievs dveš savu vārdu, kas rada, un ar savu Garu Dievs iedveš dzīvību cilvēkā (1. Mozus 2:7; Ījaba 33:4).

Līdzīgi ir kristieša dzīvē. Kad Jēzus sola sūtīt savu Garu, Viņš saka, ka “Gars jums visu mācīs un atgādinās jums visu, ko Es jums esmu sacījis... Bet kad nāks Viņš, patiesības Gars, Tas jūs vadīs visā patiesībā; jo Viņš nerunās no sevis paša, bet runās to, ko dzirdēs, un darīs jums zināmas nākamās lietas” (Jāņa 14:26; 16:13). Ievērojiet, ka uzsvērti tiek vārdi, patiesība un mācīšana. Dieva Gars dara mums zināmus Dieva vārdus, palīdz mums tos attiecināt uz savu ikdienu un dara tos dzīvus. Tie nav miruši vārdi, senlaiku vēsture, statisku instrukciju krājums vai arī ticības enciklopēdija. Svētais Gars tos dara par dzīviem un dzīvību nesošiem Dieva vārdiem (Ecehiēla 37:1-14). Gars ir patiesības Gars. “Visi šie raksti ir Dieva iedvesti,” saka Pāvils (2. Timotejam 3:16). Gan ebreju, gan grieķu valodās “gars” un “elpa” ir viens un tas pats vārds. Dieva vārds nāk kā Dieva elpa. Dieva vārds ir “Gara zobens” (Efeziešiem 6:17).

Garīgs piedzīvojums, kura pamatā nav Dieva vārds, nav kristīgs piedzīvojums. Arī citas reliģijas piedāvā garīgu piedzīvojumu. Koncerti un terapijas sesijas var iespaidot mūsu emocijas. Ne viss, ko sauc par kristīgu pieredzi, ir īsta kristīga pieredze. Patiesi Svētā Gara piedzīvojums rodas kā atbilde uz Evaņģēliju. Ar Svētā Gara palīdzību patiesība pieskaras mūsu sirdij, aizkustina mūsu emocijas un ietekmē mūsu gribu.

No tā izriet, ka Bībeles studēšana un teoloģija, kas nerosina lielāku mīlestību uz Dievu un vēlmi darīt Viņa gribu – pielūgsmē, asarās, smieklos, aizrautībā vai bēdās –, ir aizgājusi neceļos. Patiesa teoloģija ved pie mīlestības, misijas un doksolģijas (1. Timotejam 1:5, 7, 17). Mums nevajadzētu sagaidīt adrenalīna uzplūdus katru reizi, kad studējam Dieva

vārdu. Katrs savas emocijas pauž citādi. Bet, studējot Dieva vārdu, mums būtu jālūdz, lai Dieva Svētais Gars ne tikai piepilda ar zināšanām mūsu prātu, bet arī iedvesmo mūsu sirdi.

Daļēji mūsu problēma meklējama tajā, ka nereti uzskatām – Dievu pieredzēt var tikai kādā īpašā atklāsmē: sapnī, iekšējā balsī, miera sajūtā, kas mūs vada, īpašā Dieva tuvuma piedzīvošanā, vārdā. Šo pieņēmumu pastiprina misticisms un eksistenciālisms. Bet mums nav iemesla gaidīt kādu īpašu Dieva atklāsmi. Dievs jau ir atklājies savā Dēlā un vārdā. Un ar Dieva vārdu pilnīgi pietiek. Tomēr Bībele māca, ka ar Svētā Gara palīdzību piedzīvot Dievu var dažādi: varam piedzīvot mīlestību uz Dievu, mīlestību uz citiem, pārliecību, prieku, pašlīdību, mieru utt. Dieva vārds un Svētais Gars atjauno vēlēšanos būt ar Dievu (Romiešiem 8:5-9; 14:17; Galatiešiem 5:17).

Paties kristīgs piedzīvojums ir tāds, ko izraisa Svētais Gars, atklājot Dievu Jēzū, kā tas ir aprakstīts Bībelē. Dievs valda ar savu vārdu, un Svētais Gars savieno šo vārdu ar mūsu ikdienas dzīvi. Svētais Gars atver aklās acis, lai tās spētu ieraudzīt patiesību, un kausē aukstās sirdis, lai tās spētu atsaukties Dieva vārdam. Dieva vārds nāk Svētā Gara spēkā (Ap. d. 10:44; 1. Korintiešiem 2:4; 1. Tesalonīkiešiem 1:5-6). Ja vēlamies redzēt, kā darbojas Dieva Gars, mums ir jāpasludina Dieva vārds.

Mēs pat varētu apgalvot, ka likt centrā Dieva vārdu ir tas pats, kas likt centrā Dieva Garu. Atšķirība ir tajā, ka mēs nespējam kontrolēt Garu. Mēs nespējam noteikt vai pat paredzēt, kad un kā Viņš darbosies (Jāņa 3:8). Mūsu uzdevums ir lasīt, dzirdēt, pasludināt, mācīt un paklausīt Dieva vārdam. Svētā Gara uzdevums ir darīt Dieva darbu ar Dieva vārda palīdzību. Svētā Gara spēkā mūsu vārdi kļūst par Dieva dzīvajiem vārdiem (2. Samuēla 23:2). Tāpēc mēs veidojam savu dzīvi un kalpošanu ap Dieva vārdu, reizē lūdzot, lai Dieva Gars darītu Dieva darbu ar šī vārda palīdzību.

KOPSAVILKUMS

Evaņģēlijs ir vārds, tāpēc draudzes centrā jābūt Dieva vārdam. Evaņģēlija centrālajai lomai ir divas dimensijas. Pirmkārt, tas nozīmē, ka centrā ir Dieva vārds, jo Evaņģēlijs ir vārds. Evaņģēlijs ir labā vēsts. Tā ir vēsts, kuru var izteikt īsāk ar vienkāršu Evaņģēlija plānu vai pat ar ticības apliecību trijos vārdos: “Jēzus ir Kungs.” Bet tā ir arī vēsts, kas caurvij visu Bībeli. Tas ir stāsts par glābšanu no radīšanas līdz jaunajai radīšanai. Tas ir vārds, kas ir iemiesojies Jēzū Kristū. Šis vārds dod cilvēkiem jaunu dzīvību un veido draudzes dzīvi.

Evaņģēlijs ir vārds ar misiju, tāpēc draudzes centrā jābūt misijai. Otrkārt, Evaņģēlija centrālā loma nozīmē, ka centrā ir misija, jo Evaņģēlijs ir vārds ar misiju. Evaņģēlijs ir labā vēsts. Tas ir vārds, kas jāpasludina. Jūs nevarat atdot sevi Evaņģēlijam, reizē neapņemoties arī pasludināt Evaņģēliju.

Tātad, ja centrā ir Evaņģēlijs, tad centrā ir vārds un misija. Draudzes pamatā ir *Evaņģēlijs*, bet vienlaicīgi tā eksistē *Evaņģēlijam*. Protams, ka reti kurš gribēs apšaubīt šo apgalvojumu. Reti kurš kristietis iebildīs pret to, ka Evaņģēlijam ir jābūt centrā. Tomēr problēma ir mūsu retorikas (vārdu) un prakses realitātes neatbilstība. Mūsu nebeidzamais izaicinājums ir lietot šo principu draudzes dzīvē un kalpošanā, neļaujoties nekādiem kompromisiem. [...]

Grāmatā “Dieva misija” Kriss Raits parāda, ka Bībeles stāsta centrā ir misija – Dieva misija ar Jēzus Kristus palīdzību glābt cilvēkus, lai tie piederētu Viņam. Jēzus ir šī stāsta centrā, bet viņa identitāte ir misionāra identitāte (Lūkas 24:45-48). Šī radikālā perspektīva, kuras centrā ir Dievs, saka Raits, “apgrīz kājām gaisā to, kā mēs parasti domājam par kristieša dzīvi... Tā nepārtraukti liek mums atvērt acis un ieraudzīt kopainu, nevis slēpties savas mazās pasaulītes ērtajā narcisismā.”

- Mēs vaicājam: “Kā Dievs iederas manā dzīves stāstā?”, bet īstais jautājums ir: “Kā mana niecīgā dzīve iederas šajā lielajā Dieva misijas stāstā?”
- Mēs vēlamies, lai mūsu dzīves dzinējspēks ir mērķis, kas ir pielāgots tieši mūsu individuālajai dzīvei. Tā vietā mums būtu jāsaprot, ka visas dzīves, arī mūsu individuālās dzīves, mērķis ir iekļauts lielajā Dieva misijā visai radībai.
- Mēs runājam par to, kā “lietot Bībeli savā dzīvē”. Kas notiktu, ja tā vietā mēs pakārtotu savas dzīves Bībelei, pieņemot, ka Bībele ir realitāte – patiesais stāsts, kuram mums ir jāpielāgo sava dzīve?
- Mēs domājam, kā “padarīt Evaņģēliju aktuālu pasaulei”. Bet savā stāstā Dievs pārveido pasauli, lai pielāgotu to Evaņģēlijam.
- Mēs strīdamies par to, kas ir tā misija, kuru Dievs sagaida no draudzes. Bet patiesībā mums būtu jājautā, kādu Dievs vēlas redzēt draudzī, lai paveiktu veselu virkni dažādu misiju.
- Varbūt es esmu neizpratnē par to, kādu misiju Dievs ir sagatavojis man. Bet patiesībā man būtu jājautā, kādam man būtu jābūt, lai es derētu šai Dieva misijai.¹

Viens no “The Crowded House” vadītājiem saka: “Ja kādu sūti kā misionāru uz Evaņģēlijam naidīgu zemi, mūsu attieksme

būtu sekojoša: Mēs bieži par šo cilvēku lūgtu. Mēs sagaidītu, ka attiecību veidošanas un evaņģelizācijas process būtu lēns. Mēs priecātos par nelieliem soļiem – sarunu par Evaņģēliju, iespēju iepazīt kādu tuvāk. Mūs uzmundrinātu regulāri ziņojumi no frontes līnijas. Bet patiesībā daudzu kristiešu dzīve darbavietā un atpūtā ir līdīga šī ārvalstu misionāra dzīvei. Šie cilvēki dzīvo skarbā vidē, kurā progress bieži vien ir lēns un vairāki faktori padara evaņģelizāciju ārkārtīgi sarežģītu. Svarīgākais ir panākt to, ka, ja tā var teikt, ziņas no kafejnīcas tiek vērtētas tikpat augstu kā ziņojumi no ārzemju misijas lauka.”

Mums ir geto mentalitāte. Mēs domājam par draudzi kā par dažiem uzticīgajiem, kuri ir piespiesti pie sienas. Bet patiesībā nedēļas laikā mēs esam izkaisīti pa visu pasauli. Mēs jau esam iefiltrējušies Sātana valstībā. Katru dienu mūsu draudzes cilvēki dzīvo plecu pie pleca ar nekristiešiem savās darbavietās, skolās, dzīvesvietās un sociālajos klubos. Mēs esam raugs mīklā (Mateja 13:33). Pētījuma pārskats noslēdzas ar šādiem vārdiem: “Lielbritānija netiks evaņģelizēta, līdz mēs radīsim atklātas, autentiskas kopienas, kurās cilvēki būs gatavi lūgt un mācīties. Šo kopienu uzdevums būs radīt mācekļus, kuri uztver sevi un savu dzīvi kā veselumu, kur vien viņi savā ikdienā kontaktējas ar cilvēkiem.”²

Evaņģēlijs dzīves centrā ne tikai svētdienas rītā, bet arī pirmdienas rītā – tas ir mūsu izaicinājums. Tas nozīmē, ka mūsu komandās un vadības struktūrās jābeidz šķirot tie, kuri ir “uz pilnu slodzi”, “pusslodzi” vai strādā laicīgā vidē. Mums ir vajadzīgi vadītāji, kuri nestrādā kalpošanā pilnu slodzi, bet ir paraugs tam, kā dzīvot dzīvi kā veselumu un tā, lai visas dzīves centrā būtu Evaņģēlijs un misija. Tas nozīmē uzskatīt savas darbavietas, ģimenes un dzīvesvietas par misijas lauku. Mums ir jālūdz un jāplāno Evaņģēlija attiecības. Tas nozīmē veidot draudzes kultūru, kurā šādas attiecības ir normālas, svinēt ikdienas Evaņģēlija dzīvi laicīgajā pasaulē un pārrunāt, kā mēs varam lietot savu ikdienas rutīnu Evaņģēlija labā.

Sagatavoja **Līva Fokrote**

1. Christopher J. H. Wright, *The Mission of God: Unlocking the Bible's Grand Narrative* (IVP, 2006). Citēts: Christopher J. H. Wright, “The Mission of God”, *Evangelicals Now* (December, 2006).
2. Turpat, 5.

Bez iespējas izlikties

“Vietējie par mums zināja diezgan daudz, vēl pirms bijām ar viņiem iepazīšies, – no kurienes esam, ko darām, ka mūsu dzīvoklī nav televizora,” par mazo ciematiņu šarmu stāsta **Sandra un Aivars Vadoņi**. Viņi pirms pieciem gadiem pārcēlās uz Otaņķiem, kur paralēli darbam vada Mežgalciema draudzi, aktīvi iesaistās novada sabiedriskajā dzīvē, audzina četrus bērnus, kļūst par “Gada novadniekiem” un brauc uz pieņemšanu pie prezidenta.

Kāpēc pārcēlāties no Liepājas uz Otaņķiem?

Aivars: Kurš sāks? Es?

Sandra: Jā, sāk ar savu versiju, pēc tam es stāstīšu savējo.

A.: Piecus gadus bijām dzīvojuši Liepājā divistabu dzīvoklī, viss it kā bija kārtībā, bet palīka par šauru. Mums jau bija trīs bērni. Tāpēc sākām meklēt kaut ko plašāku. Tas bija laiks, kad cilvēki domāja, ka var daudz ko atļauties. Arī mēs sapņojām par mājiņu mežmalā.

S.: Gribējām prom no pilsētas. Vecākajam dēlam bija astma, un es neredzēju pilsētu kā labu vidi bērniem. Gribējām dzīvot laukos.

A.: Sākām braukāt apkārt un skatīties. Sākumā skatījāmies pavisam uz citu pusi, uz Grobiņu, jo bijām Grobiņas draudzē. Tad mēs iepazīnāmies ... Nē, kā tur bija?

S.: No mūsu draudzes viena ģimene dzīvoja Otaņķos, irēja dzīvoklīti.

A.: Jā, un viņiem kaimiņos tirgoja dzīvokli. Sākumā cena bija tik augsta, ka pat nebraucām skatīties. Tad, pēc kāda laika, kad cena bija nolaista, aizbraucām. Tā bija viena no pirmajām reizēm, kad ieradāmies šajā pusē. Iebraucām mazajā ciematiņā, bija maijs, viss plauka, zaļoja, putniņi čivināja. Viss skaists. Iemīlējāmies Otaņķos no pirmā acu uzmetiena. Pārcēlāmies, jo meklējām dzīvesvietu, nekādu citu mērķu mums nebija. Tev [Sandra] ir kaut kas piebilstams?

S.: Nē, izklausās pareizi.

Kā Jums izdevās iedzīvoties tik mazā ciematā?

S.: Palīdzēja tas, ka rēķinājāmies, ka nebūs viegli, negaidījām pārāk lielu atvērtību. No otras puses, paši bijām gatavi rīkoties, nevis tikai gaidīt, jo citiem arī ir grūti atrast ko kopīgu ar svešiniekiem. Pirmo kultūršoku pārdzīvojām pēc kāda gada, kad sapratām, ka šeit visi ir radinieki, kuri

dzīvo dzimtu dzimtās. Skolas bibliotekāre stāstīja, ka, ja arhīvos meklē informāciju par kādu cilvēku, visbiežāk atklāj, ka viņš ir apprecējies, dzīvojis un nomiris tajā pašā ciematā, kurā piedzimis. Tā Kurzemē laikam ir tradīcija – turēties dzimtas robežās.

A.: Lai iedzīvotos, mēs sveicinājām visus, kuri mums nāca pretim. Mēs to darījām arī savā trepju telpā Liepājā. Te, laukos, sveicināšanai ir lielāka nozīme. Otrs, kas mums ļoti palīdzēja, bija bērni. Kad pārcēlāmies, viņi vēl bija mazi, vajadzēja iet ārā, spēlēties smilškastē, kur iepazīnāmies ar citiem bērniem un viņu vecākiem. Tas palīdzēja sadraudzēties. Bērni bija labs instruments. Vai ne?

S.: Jā.

Lielās pilsētās ir viegli izlikties, paslēpties. Mazos ciematos – neiespējami. Vai Jums tas bija izaicinājums – uz ielas būt tādiem pašiem kā mājās?

A.: Tā ir, kā Tu saki, mazos ciematos nav iespējams izlikties. Bet es par to neesmu ļoti saskumis. Tas liek atcerēties, ka citiem esmu priekšstats par kristiešiem. Man personīgi patīk, ka nav tā – atbraucu svētdienā uz dievkalpojumu, skaisti norunāju un pazūdu uz nedēļu, nākamajā svētdienā atkal tas pats. Šeit mūs var satikt katru dienu, redzēt, vai tas, ko stāstām, saskan ar mūsu dzīvi. Protams, mēs arī kādreiz *uzflamējamies*, bērniem gadās konflikti, bet citi var redzēt arī to, kā mēs izlīgstam, kā mīlam viens otru. Man tas liekas valdzinoši. Ir prieks būt pie cilvēkiem tādām, kāds esmu.

S.: Domāju, ka līdz ar bērniem, kas ir mūsu pirmā atbildība, aug vajadzība nebūt liekulīgiem. Ja gribu, lai viņi redz Kristu, man Viņš ir jārāda. Bērni iemāca neizlikties. Tad ārpus mājas sienām tas arī nāk vieglāk, dabīgāk.

A.: Šādā mazā vietīnā viens par otru visu zina. Tikai vēlāk noprātām, ka cilvēki par mums zināja diezgan daudz, vēl pirms

bijām iepazīšies, – no kurienes esam, ko darām, ka mūsu dzīvoklī nav televizora.

Kā Jūs parādāt Kristu?

S.: Šo varētu bērniem uzprasīt, kā viņi zina, ka esam kristieši. Domāju, ģimenes kontekstā ir svarīgi, ka katru vakaru kopīgi lūdzam viens par otru, par problēmām, kas jārisina, ka atzīstam savus grēkus, ka pasaku: “Māmiņa tagad kārtīgi sadusmojās.” Tās ir vienkāršas lietišas.

A.: Viena lieta, ko Jēzus darīja, dzīvojot uz zemes – staigāja un ēda kopā ar tiem, ar kuriem neviens nesagājās. Mums, paldies Dievam, ir ļoti labas attiecības un sadarbība ar pagasta vadību. Ar tādu pašu pieeju mēģinām sveicināties un aprunāties arī ar tiem, kuriem, piemēram, ir problēmas ar alkoholu, un tādu laukos ir daudz. Patiesībā, kad atmetu aizspriedumus un ieklausos, aiz atkarības ieraugu *zelta* cilvēku, inteligentu. Protams, ir jāuzmanās, jo dažreiz kāds mūs var izmantot. Esam ar to saskārušies, bet vienalga ... Pat, ja zinām, ka mūs izmanto, cenšamies palikt attiecībās, draudzībā.

S.: Skolā, kur strādāju, ikdienā tik daudz nedomāju par to, kā parādīt Kristu. Vairāk domāju, kā saglabāt kontaktu ar Viņu. Piemēram, ja ir konfliktsituācija ar kādu skolēnu (un tādas ir katru dienu), uzreiz mēģinu notvert saikni ar *Augšu*, jautājot, kā rīkoties. Nevaru teikt, ka vienmēr pieņemu pareizāko lēmumu, bet cenšos. Pati neesmu tik kompetenta un spējīga konfliktus atrisināt, varu tikai paļauties uz Viņa palīdzību. Es ļoti kāri tveru situācijas, kad ir iespēja būt ar kādu bērnu divatā vai trijātā. Barā viņi ir citādāki. Tajos īsajos mirkļos varu bērnam atvērt un veltīt visu savu sirdi. Tie man ir dārgākie brīži skolā.

A.: Uz Otaņķiem atbraucām dzīvot, neplānojot šeit kalpot. Domājām, ka būsīm Grobiņas draudzes laji. Bet Dievs iekārtoja, ka esam šeit citādākā statusā.

S.: Kad apprecējāmies, kādu gadu lūdzām Dievu, kurā draudzē būt, un

sapratām, ka sevi redzam mazā kopienā. Kad sākām iet uz Grobiņas draudzi, bijām aptuveni 25 cilvēki. Tad draudze ļoti strauji izauga. Vienā brīdī Aivaram teicu: “Zini, man Grobiņa ir par lielu.” Bija sajūta, ka pienācis laiks pārmaiņām.

A.: Sākumā pat nezinājām, ka šeit ir draudze, jo nosaukums ir “Mežgalciema draudze”. Tikai pēc vairākiem mēnešiem uzzinājām par vietējo draudzi. Nolēmām vismaz ar to iepazīties. Izlēmām, ka reizi mēnesī nebrauksim uz Grobiņu, bet būsim uz vietas.

Kā Jūs no Grobiņas draudzes lajiem kļuvāt par Mežgalciema draudzes aktīvistiem Otaņķos?

S.: Mūsu kalpošanas izpratne ir – būt tur, kur dzīvojam. Izveidojās situācija, ka svētdienās braucām uz Grobiņu, bet ikdienā bijām kopā ar kaimiņiem un vairāk redzējām viņu vajadzības, kas saskanēja ar mūsu iespējām un vēlēšanos.

A.: Neatceros, kurā grāmatā viens gudriņnieks bija teicis, ka aicinājums ir tur, kur sastopas nepieciešamība ar tavām iespējām. Otaņķos es redzu vajadzību un zinu, ka Dievs man ir devis iespējas palīdzēt. Joprojām sevi neuztveru kā mācītāju, kaut gan cilvēki mani tā sauc un es atsaucos.

S.: Mēs sevi vairāk uztveram kā misionārus, ne teologus.

Kā sapratāt aicinājumu?

A.: Kad sākām iepazīt Mežgalciema draudzi, ieraudzījām, ka mācītājs [Artūrs] Šķuburs bieži slimoja, ka viņiem bija reāla vajadzība pēc mācītāja.

S.: Nav jau tā, ka Dievs mūs aicina uz nezin ko. Lēnām Viņš gatavo augsni, ieliek mīlestību pret cilvēkiem, atver acis uz vajadzībām, rada vēlēšanos izplatīt Viņa valstību. Paši no sevis to gribēt negribam. Viens no indikatoriem tam, ka kalpošana nav aicinājums, ir ātra izdegšana, spēku izsīkums. Tur, kur ir aicinājums, pat neveiksmes spēj iedvesmot. Nav tā, ka viss ir *līdz kaklam*.

Tad Jums šeit nav viss līdz kaklam?

S.: Nē. Manuprāt, esam vēl pašā sākumā.

Ko vēl Jūs darāt bez tā, ka strādājat algotus darbus un vadāt Mežgalciema draudzi?

A.: Tas arī viss. Ko tad vēl mēs darām?

S.: Mums vēl ir svētdienas skoliņa sestdienās tepat, Otaņķos, jo baznīca ir ārpus centra un bērni uz turieni nenāks. Tā ir pagasta priekšrocība – ja kaut ko organizē bērniem, nekad nebūs par telpām jāmaksā, visu var sarunāt.

A.: Katru svētdienas vakaru Nīcas restorānā “Nīcava” sanākam kopā no dažādām draudzēm, lasām Bībeli, diskutējam, aizlūdzam viens par otru. Mūs saista vieta – Nīca –, nevis konkrēta draudze. Restorāna saimnieki ir kristieši. Tā bija viņu iniciatīva rīkot sanāksšanas un otrdienās organizēt vīru vakarus.

S.: Mūsu mazais trīsgadnieks ļoti ilgojas piedalīties, tas ir viņa dzīves sapnis – braukt uz vīru vakariem. Bet, atgriežoties pie Bībeles vakariem svētdienās, man liekas, ka to vērtīgākā daļa ir dažas kundzes gadus no luterāņu draudzēm, kuras nāk gandrīz katru svētdienu un katru dienu lūdz par Nīcu.

Kas Jūs ikdienā motivē, kas palīdz noturēt redzējumu? Draugi?

A.: Draugi, protams, bez tiem nevarēs.

S.: Bez tiem nekādi.

A.: Tāpat katru vakaru mēs lūdzam, un tas mums ir ļoti svarīgs dienas posms. Lūdzam ne tikai par ģimeni, bet arī par veiksmēm un neveiksmēm. Tas ir brīdis, kad varam *stutēt* viens otru. Būtiska ir arī Nīcas komanda, ar kuru satiekamies vairākas reizes nedēļā. Mums nav ļoti konkrēti plānotas komandas tikšanās. Bieži vien tās ir spontānas. Piemēram, atvedu bērnus uz mūzikas skolu, stundu nav ko darīt, atnāku uz šejieni [“Nīcavu”], parunājam. Nezinu, kā Sandrai?

S.: Man gada garumā bija neliela sieviešu grupa, kur trijātā tikāmies, ļoti dziļi runājām un lūdzām par ikdienas ciņām. Domāju, ka mēs kā ģimene viens otra priekšā esam atbildīgi par to, kur atrodamies garīgi. Tā ir disciplīna, kas vienkārši jāuztur. Man joprojām ir tāda “bilde” acu priekšā: mums ir bēbis, nakts negulēta un – vīrs ir piecēlies un lasa Bībeli. Tās ir vislielākās rūpes, ja ģimenes galva turas pie Kristus. Vairāk rūpēties nav iespējams. Visu pārējo mēs kopīgi atrisināsim.

Kas ģimenei jādara, lai kļūtu par “Gada novadniekiem” un tiktu pie prezidenta?

A.: Tās nebija savstarpēji saistītas lietas.

S.: Tā novadnieka izvirzīšana varbūt bija tāpēc, ka pirmajā gadā diezgan aktīvi iesaistījāmies Nīcas sabiedriskajā dzīvē. Tad vēl nezinājām visus zemūdens strautiņus, ambīcijas. Bija doma un darījām. Tagad mums jau ir *bremze* – pag, pag, kā tas izskatīsies no šī rakursa un kā no tā?

A.: Aktivitāte pirmajā gadā arī nebija pašmērķis. Zem mūsu logiem bija vecs bērnu laukums. Sandrai radās ideja, ka vajadzētu uzrakstīt projektu un laukumu sakārtot. Paldies Dievam, viņa tam ķērās

klāt, nezinot, ko tas prasīs.

S.: Toreiz lauku projekti biedrībām nebija tik populāri, tāpēc bija pamanāmi.

A.: Kad notika novadnieku sveikšana, es līdz pat vakara noslēgumam nesapratu, ka arī esmu “Gada novadnieks”. Domāju, esmu vienkārši atnācis līdzai Sandrai.

S.: Jutāmie pārsteigti un mazliet tā kā neērti, kā avansā kaut ko milzīgu saņēmuši.

Kāpēc Jūs to visu darāt? Darāmā taču pietiek?

S.: Aiz gara laika to noteikti nedarām. Savos 40 gados daudz vairāk apdomājam, vai tiešām bez mums nevar iztikt, vai tā ir Dieva vadība. Tas ir saistīts ar aicinājumu un iespējām. Mums ģimenē ir līdzsvars – brīžiem man ir liela iedvesma, varu kalnus nogāzt, un Aivars tikai atbalsta. Bet, piemēram, šobrīd ir pilnīgi otrādi. Aivars ģenerē idejas, un ...

A.: ... Sandra bremzē.

S.: Kad pārrunājam idejas, es atklāti pasaku savas izjūtas, ka šobrīd negribētu neko darīt, bet, ja Dievs vadīs, tad es atbalstīšu.

A.: Neesmu vīziju cilvēks, bet pēdējos mēnešos esmu ģenerējis dažas idejas. Vispār esmu *otrā vijole*. Man patīk palīdzēt, tāpēc nejutos komfortabli, esot lielās atbildībās, piemēram, draudzē.

Draudzes mācītājs ir diezgan atbildīga vieta.

A.: Tāpēc, ja būtu kāds, kurš varētu to darīt labāk, es atkāptos otrajā pozīcijā, kur jūtos labāk, ērtāk.

Tad Tu kāp sev pāri?

A.: Nē. Nu jā, citos gadījumos – jā. Bet konkrēti šim laikam un šai vietai tā ir pilnīgi adekvāta prasība no Dieva. Viņš dos man tik, cik būs vajadzīgs. Es pilnīgi noteikti nevarētu vadīt lielu draudzi.

Kas ir tas dzinulis, kāpēc darāt lietas, kuras varētu nedarīt?

A.: Kā lai pasaka... Esmu no tiem, kam patīk vientulības deva, ir vajadzīga grāmata, ar ko nolīst kaktā. Bet kaut kā prasās arī sabiedrība. Man, šķiet, Dievs ir piešķīris slāpes pēc tā, ka gribu redzēt apkārtējos cilvēkus – tas ir skaļš vārds – laimīgus, bet ...

S.: ... ar Dievu. Kaut vai tad, kad domājam par Ziemassvētku kori. Protams, Ziemassvētkos visi ir aizņemti. Bet iedomājos, ka varētu to kaimiņieni uzaicināt un vēl šo. Un ja jau trīs kaimiņienes uz kori varētu uzaicināt –

Turpinājums 12.lpp.

Garīdznieku brālības aktualitātes

Sācies 2014. gads, kurā vēlamies turpināt garīgi pieaugt un veidoties Kristus līdzībā. Man sācies otrais gads kā Garīdznieku brālības vadītājam. Atskatoties uz aizvadīto gadu, esmu pateicīgs visiem Kolēģijas locekļiem, ar kuriem esam pulcējušies sēdēs, uzklaušījuši topošos LBDS sludinātājus un mācītājus, risinājuši dažādus jautājumus, kas saistīti ar draudžu un garīdznieku attiecībām. Šī gada janvārī Kolēģijas sēdē tikāmies arī ar reģionu vadītājiem: mācītājiem Jāni Pallo un Egilu Ķeiri un sludinātāju Mārtiņu Rijnieku. Tā bija laba iespēja uzzināt kopīgo un atšķirīgo Latvijas reģionos, kā arī domāt par to, kā mūsu darbu padarīt efektīvāku.

Prieks, ka 9. februārī Ainažu draudzē par pilntiesīgu LBDS sludinātāju licencējām Juri Vasuli, 23. februārī – Kasparu Maļevicu Uguņciema draudzē. Pavisam tuvu ir BPI absolventa Māra Vītola licencēšanas dievkalpojums Jaunjelgavas draudzē.

2013. gadā notika divas garīdznieku konferences. Pirmajā domājām par Svētā Vakarēdiena teoloģiju un praksi mūsu draudzēs. Otrā konference bija veltīta gan Jaunās Derības līdzību interpretācijas jautājumiem, gan pārdomām par garīdznieka laulības kopšanu. Nav noslēpums, ka garīdznieka laulība prasa uzmanīgu kopšanu, jo nereti vīram ir liels kārdinājums ieslīgt kalpošanā draudzē, aizmirstot gan sievas, gan bērnu vajadzības.

Kopš 2012. gada kopā ar Kristīni esam vadījuši piecus laulības seminārus garīdzniekiem un BPI studentiem un viņu dzīvesbiedrēm. Tā ir laba iespēja kaut uz vienu diennakti izrauties no ikdienas rutīnas, atstāt bērnus mājās un būt kopā ar savu otro *pusīti*, lai izvērtētu, kāda ir laulība. Patiesībā, no mācītāju puses ir bijis drosmīgi piedalīties šajos semināros, jo parasti jau jāmača citi un nereti ir tik grūti ļaut, lai māca tevi pašu. Laulību semināri ir laba profilakse, bet reizē arī brīdis, kad vari ieraudzīt un domāt, kā salabot savas attiecības. Katram semināra pārim esam piedāvājuši vienu 1,5 stundu bezmaksas tikšanos, lai pārrunātu laulības jautājumus. Arī šogad plānojam vismaz divus seminārus. Viens seminārs notiks maija sākumā Kurzemes pusē, otrs – septembra otrajā pusē Vidzemē.

Garīdznieku tālākizglītības programma aizvadītajā gadā lēnām uzņēma apgriezienus. Prieks par tiem garīdzniekiem, kuri aizpildīja anketas. Ceram, ka šajā gadā viņu skaits pieaugs. 2014. gadā notiks **divas garīdznieku konferences: 26. aprīlī un 11. oktobrī**. Turpinām izstrādāt konferenču tematiku. Un, protams, – uz tikšanos LBDS Reģionālajās tikšanās reizēs!

Garīdznieku brālības vadītājs, mācītājs **Edgars Mažis**

Juris Vasulis saņem sludinātāja licenci

“Šī ir īpaša diena Ainažu baptistu draudzē, jo esam dievkalpojumā, lai aizlūgtu Dievu par draudzes brāli Juri Vasuli, kas šodien apliecina savu gatavību vēl vairāk kalpot Jēzum un kļūt par sludinātāju,” tā 2014. gada 9. februāra dievkalpojumu sāka draudzes mācītājs Raimonds Locs.

“Kurš var būt tas, kas ved aiz sevis citus?” savā uzrunā jautāja Jelgavas draudzes sludinātājs Viesturs Gerhards, un pats arī atbildēja: “Tikai tas, kam ir mīlestība uz Dievu un uz līdzcilvēkiem, kā tas bija Mozum.” Tieši to viņš novēlēja brālim Jurim Vasulim, atgādinot, ka ik dienas ir nepieciešams atrast laiku, lai “ietu tuvāk Dievam”.

Stipriņošus vārdus draudzei un J. Vasulim teica Āgenskalna draudzes mācītājs, LBDS Garīdznieku brālības priekšsēdētājs Edgars Mažis. Viņš apgalvoja, ka, lai kļūtu par labu vadītāju, nepieciešams būt dedzīgam, darīt visu no sirds, pašam būt par piemēru, kas ir paklausīgs un pazemībā seko Jēzum. E. Mažis vēlēja J. Vasulim būt iejūtīgam un pieaugt Dieva gudrībā un cilvēkmīlestībā. Pēc šiem vārdiem brāļi E. Mažis, R. Locs un V. Gerhards aizlūdza par brāli J. Vasuli un viņa dzīvesbiedri Ivetu. Edgars Mažis pasniedza Jurim Vasulim sludinātāja licenci.

Sludinātājs Juris Vasulis sveicēju pulkā

Savā atbildes runā J. Vasulis atzina, ka pēdējās dienās viņam ir bijis daudz šaubu un neziņas, – vai spēšu, vai būs, ko dot citiem, jo šķiet, ka pašam nekā nav. Atbildi viņš saņēmis Marka evaņģēlija 6. nodaļā, kur rakstīts, kā Jēzus svētī mazumu, lai pabarotu daudzus. Tieši tā Jēzus svētīs arī Juri un viņa darbu. Jauno draudzes sludinātāju sveica draudzes brāļi un māsas, svētdienskolēni, draudzes mācītājs un jelgavnieki. Dievkalpojumā ar dziesmām mūs iepriecināja Jelgavas draudzes dubultkvartets. Šī tiešām bija īpaša, Dieva svētīta un neaizmirstama diena Ainažu draudzē.

Ilona Antonova, Ainažu draudze

Draudžu jaunumi

Saksofonists Artis Gāga

Liepāja, Pāvila draudze. “Tu esi mans draugs” – šādi vārdi mūs uzrunā. Tieši ar šiem vārdiem biedrība “Dižvanagi” un Mārtiņa Freimaņa fonds jau vairākus gadus Liepājas Pāvila baznīcā organizē labdarības koncertus ar mērķi vākt ziedojumus bērniem ar īpašām vajadzībām jeb **īpašajiem bērniem**, kā viņus dēvē pati biedrība. Biedrība “Dižvanagi” sadarbībā ar speciālistiem sniedz profesionālu atbalstu bērniem ar invaliditāti un viņu ģimenēm.

18. janvārī Pāvila baznīcu piepildīja dažāda vecuma cilvēki, kas nebija

vienaldzīgi un vēlējās ziedot bērnu nometņu rīkošanai. Koncertu atklāja draudzes mācītājs Mārtiņš Balodis. Vakara gaitā uzstājās mūsu pašu mākslinieki – Liepājas teātra aktieri, jauniešu vokālais ansamblis “Gaismiņas”, dziedātāja Čilli, kā arī viesi no Rīgas – Kārlis Būmeisters un Nikolajs Puzikovs. Īpaši aizkustinoša bija saksofonista Arta Gāgas muzicēšana.

Man un mani 3 un 5 gadus vecajiem dēļiem šie koncerti jau ir kā laba tradīcija – apmeklēt, klausīties, ziedot, pārdomāt, būt kopā visiem – veselajiem un **īpašajiem** bērniem. – *Aija Pusaudze*

Liepāja, Ciānas draudze. 26. janvāra svētdienā notika Liepājas Ciānas draudzes jaunas **gadskārtas svētku dievkalpojums**. Dievkalpojums bija jo īpašāks, pateicoties ciemiņiem – mūziķiem, Tisu ģimenei no Talsiem. Svētrunu teica Ciānas draudzes mācītājs Andris Bite. Pieminējām arī 1906. gada Ciānas draudzes lūgšanu nama atklāšanu un cilvēkus, kuri toreiz sešu mēnešu laikā spēja uzbūvēt dievnamu.

Uzstājas Tisu ģimenei no Talsiem

Patiesībā 111. draudzes gadsvētki nebija atturīgi un vēsi svinīgi. Ritmiskas dziesmas, kurām gribas sist līdzī ritmu, pateicības draudzē kalpojošajiem cilvēkiem, kuras bez aplausu vētras nebūtu līdz galam īsti pateicības, un, protams, mielasts – tā mēs svinējām! Pēc dievkalpojuma omulīga rosība virtuvē ap aromātisku tēju un saimnieces sarūpētu svētku torti. Draudzes avīzītes “Atvērtās durvis” jaunākais numurs nonāca lasīt gribētāju rokās vēl silts. Īsti gadsvētki!

Ciānas draudzes uzdevums ir būt par lūgšanu namu un, kamēr vien tajā cilvēki Dievu meklēs un lūgs, – svētki būs visiem pa īstam patīkami. Pateicība, atbildība un prieks lai katru atsevišķi un visus kopā pavada, esot Ciānā tās 112. gadā! – *Evija Cukura*

Dr. Ilmārs Hiršs

Rīga, Āgenskalna draudze. Šogad Āgenskalna draudzē katru mēnesi tiek prezentēta kāda no tās kalpošanām. 26. janvārī to darīja Sieviešu kalpošana, kuras nozīmīga daļa ir lūgšanu kalpošana. Kas ir lūgšana?! Stāstot un rādot draudzei, ko māsas ir darījušas un dara, vadītāja Sarmīte Biķe aicināja

profesoru, mācītāju Ilmāru Hiršu atbildēt uz šo jautājumu lekcijā “**Lūgšana – intīmākais instruments**”.

Mācītājs I. Hiršs skaidroja, ka lūgšanas forma var būt ļoti dažāda, bet savā būtībā tas ir kontakts ar dievišķo pasauli, ko nevar izskaidrot un satvert ar prātu. Jo dziļāka lūgšana, jo topam klusāki un jo vairāk savu ilgu pilno skatienu paceļam uz Jēzu. Viņš runāja par paklausītas lūgšanas nosacījumiem – lūdzēja bezpalīdzīgumu un ticību. I. Hiršs aprakstīja mūsu kļūdas lūgšanā – cenšoties “palīdzēt” Dievam, gribot komandēt Viņu vai lietojot “Jēzus vārdā” kā tādu maģisku formulu. Viņš runāja arī par lūgšanu kā darbu, kā ciņu un par lūgšanas un gavēšanas saistību. Lekcijas noslēgumā I. Hiršs solīja, ka viņa pārdomas par lūgšanu drīzumā varēsīm lasīt arī grāmatas formātā. – *Sarma Kleina*

Paplaka. Jau vairākus mēnešus Paplakas svētdienskolas bērniem ir iespēja nākt kopā **siltās un mājīgās telpās**.

Pirms tam cauri sienām pūta vējš, nodarbību telpā bija mīts un auksts, un līdz ar to nebija iespējams kvalitatīvi apsildīt telpas. Tagad

esam tikuši pie siltām un mājīgām telpām – vēju mēs dzirdam tikai caur atvērtu logu. Jaunajā piebūvē nodarbību telpas ir paredzētas gan 1. stāvā, gan arī 2. stāvā. Ēkā ir arī izveidota un aprīkota mājīga virtuvīte saimniecēm. Ceram, ka ar laiku ierīkosim labierīcības tām paredzētajā vietā iekštelpās.

Mēs esam pateicīgi mūsu varenajam Dievam un cilvēkiem, kuri ir palīdzējuši tapt svētdienskolas jaunajai piebūvei. Ticam arī, ka daudzu cilvēku lūgšanas ir bijušas tās, kas lielajam projektam palīdzējušas tapt par īstenību. Paldies ikvienam, kas bija daļa no šī lielā darba. Paldies mūsu meistariem, finansiālajiem atbalstītājiem un ikvienam, kas bija ar mums kopā lūgšanās! – *Sandra Purmale*

Baltijas Draudžu KONFERENCE 2014

EVANĢĒLIJS DRAUDZE PĀRMAIŅAS

2014. gada 13. un 14. februārī Rīgā notika Vilovkrīkas asociācijas rīkotā Baltijas Draudžu konference, kurā klātienē piedalījās lektori Bils Haibelss (ASV), Nensija Bīča (ASV), Džons Bērks (ASV), Dītrihs Šindlers (Vācija) un LBDS bīskaps Pēteris Sproģis (Latvija). Konference bija iespēja draudžu un kalpošanu

Nensija Bīča, viena no Vilovkrīkas draudzes dibinātājiem un tās Programmu direktore uzrunā "Viena stunda svētdienā" skaidroja, ka svētdienas rīti ir kā baznīcas parādes durvis, pa kurām cilvēki ienāk un gūst pirmo iespaidu par draudzi un Dievu. Otrajā dienā N. Bīča runāja par komandas veidošanas principiem. Komandas

Konferences laikā

vadītājiem mācīties no novatoriskiem praktiķiem un domātājiem, kuriem ir izdevies izveidot draudzes kā autentiskas Kristus sekotāju kopienas, kas rada pārmaiņas apkārtējā sabiedrībā. Konferencē piedalījās vairāk nekā 900 dalībnieku no Latvijas, Igaunijas, Lietuvas, Somijas, Zviedrijas, Norvēģijas un Dānijas.

Vilovkrīkas draudzes vecākā mācītāja un GLS kustības dibinātāja Bila Haibelsa sirds deg par kristīgajām draudzēm visā pasaulē. Viņa moto ietverts vārdos: "Vietējā draudze ir cerība pasaulei." Pirmajā uzrunā B. Haibelss aicināja domāt par dievkalpojuma elementu lomu un kvalitāti. Dievkalpojumā

Vilovkrīkas draudzes mācītājs
Bils Haibelss

Dievs var lietot sprediķi, mūziku jeb plašāk – mākslu un sadraudzību jeb attiecības, lai uzrunātu un mainītu cilvēku sirdis. Haibelss uzsvēra, cik svarīgi ir kalpot ar dedzību, kas nāk no attiecībām ar Kristu. Konferences otrajā dienā B. Haibelss uzsvēra, ka draudze ir ne vien labi jābāro ar Dieva Vārdu, bet arī labi jāvada, un runāja par vairākiem sev nozīmīgiem vadības principiem.

Džons Bērks, Geitvejas draudzes dibinātājs un mācītājs izaicināja klausītājus: draudzei jātop par Dieva žēlastības augsni, kurā gaidīts un pieņemts ir ikviens, kurā darbojas principi "nāc, kāds tu esi" un "perfektiem cilvēkiem šeit vietas nav". Vadītāju uzdevums ir rādīt piemēru citiem, jo "kāds vadītājs, tāda draudze". Draudze ir žēlastības vide, kurā Svētais Gars maina cilvēkus un kurā cilvēki mācās klausīties Garā. Lai stāstītu par Jēzu gan kristiešiem, gan nekristiešiem, ir jāsaprot abām grupām kopīgais – mēs neuzticamies Dievam.

vadītāja galvenie uzdevumi ir: radīt komandā lielisku vidi, kurā var uzplaukt citu talanti; dot komandas locekļiem instrumentus darbam; pareizi risināt konfliktus komandā (Mat. 18:15-18) un vadīt komandu mīlestībā.

Dītrihs Šindlers, draudžu dibinātājs un draudžu dibinātāju sagatavotājs ar gandrīz 30 gadu pieredzi aicināja katru klātesošo pievienoties Jēzum draudžu dibināšanā. Jēzus ceļ savu draudzi – Viņš sāka to darīt, esot uz zemes un turpina darīt šodien. Apustuļu darbi parāda: kur tiek nests Evaņģēlijs, tur tiek dibinātas draudzes, kuras dibina jaunas draudzes. Jēzus vēlas

turpināt celt savu draudzi caur mums un kopā ar mums. Uzrunā "Iedrošinājuma spēks" D. Šindlers norādīja, cik nozīmīgs ir iedrošinājums, kas dod drosmi un nāk kā praktiska palīdzība, kā pateicība un uzslava, kā pamudinājums skatīties uz iespējam ārpus draudzes, jo draudzes nākotne ir pļaujama lauks ārpusē. Lektors iedrošināja dalībniekus, kuri vēl nav 40 gadus veci, uzticēties Dievam un ļauties izaicinājumam, neteikt – nē, kaut arī viņiem trūkst prasmju kalpošanai. Savukārt tos, kam pāri 40, viņš aicināja iedrošināt jaunākos kalpošanai, pašiem sākot – nē, lai jaunie varētu teikt – jā!

LBDS bīskaps Pēteris Sproģis, runājot par mentoringu, uzsvēra – lai mēs nekļūtu par "konferenču kolekcionētājiem" un savu dzīves un kalpošanas skrējieni pabeigtu labi Dieva un citu priekšā, mums ir nepieciešams atbalsts. Atbalsts ir cilvēks vai cilvēki, kas palīdz mums īstenot apņemšanos, pie kuras nonākam konferences laikā. Vadītājam ir svarīgi "audzināt" pašam sevi. Intervija ar pieredzes bagātu mācītāju Šelu Akselu Johansonu (Zviedrija) parādīja, ka katram pašam ir jāizvērtē mentora nepieciešamība savā dzīvē, ka mentors ir speciālists jomā, kurā man trūkst zināšanu vai prasmju, un ka mentors vadītājam ir vajadzīgs jebkurā vecumā un kalpošanas posmā.

LBDS bīskaps Pēteris Sproģis

Par konferences muzikālo noformējumu rūpējās Stokholmas Hillsongas (Stockholm Hillsong) draudzes pielūgsmes grupa sadarbībā ar Latvijas draudžu mūziķiem. Konferences ietvaros 13. februārī notika īpašs Stokholmas Hillsongas draudzes pielūgsmes grupas koncerts, kas pulcēja vairāk nekā 1000 cilvēku, tostarp daudzus jo daudzus jauniešus.

MŪSU DRAUDŽU PĀRSTĀVJU ATSAUKSMES PAR KONFERENCI

Igors Rautmanis, Rīgas Āgenskalna draudze:

Man prātā paliks vairāku lektoru trāpīgie un ļoti patiesie izteicieni: "Izcilība nenozīmē perfekcionismu." "Dari Tam Kungam, nevis salīdzini ar citiem un sūksties." Bīskaps Pēteris Sproģis trāpīgi pateica – ja esi vadītājs, tas nenozīmē, ka visu dari labi. Bet tas nozīmē, ka esi īstajā laikā, īstajā vietā. Svarīgi ir sev apkārt pulcināt komandu. Konference bija laba iespēja apstāties, izvērtēt, kur esi, kā arī mācīties no citiem. Labs impulss, ko negūstam ikdienā, bet sadraudzībā ar citiem.

Aivars Šķuburs, Talsu draudze:

Esmu viens no vecākajiem dalībniekiem šajā konferencē. Te ir ļoti daudz jaunatnes, kas vēlas daudz zināt un ir ceļa sākumā. Viņiem šeit ir iespēja saņemt labu ceļamaizi no pieredzējušiem vīriem un sievietēm. Man neviens nedeva padomus, pašam bija jārokas. Bet divritenis no jauna nav jāizgudro – ir labi, ja kāds dalās savās zināšanās. Paldies, ka brauc no ASV un māca pazemību. Aizraujoši!

Vitālijs Šelemba, Rīgas Betānijas draudze:

Mani ļoti iedvesmoja Bils Haibelss. Ieteiktu apmeklēt konferenci citiem, jo šādi pasākumi apvieno un dod stimulu plānošanai, sadarbībai un jaunām vīzijām.

Ilze Gagaine, Rīgas Golgātas draudze:

Mani īpaši uzrunāja Dītrihs Šindlers, kurš ar vizuāla piemēra palīdzību stāstīja par izvēli starp mūsu valstības celšanu un Dieva valstības celšanu. Ļoti patika slavēšana ar Hillsongas draudzes mūziķiem. Konference bija lieliska iespēja baudīt laiku lielā kristiešu pulkā, kopīgi slavējot un lūdzot, kā arī gūstot daudz jaunu ideju, kas iedrošina mani pašu un kuras varu nodot tālāk draudzei. Neizsakāmi svētīgs laiks!

Mārcis Ziverts, Priekules draudze:

Lai mūsu kalpošanas darbs būtu skaidri saprotams, strukturēts, izpildīts ar patiesu dievbijību, ir ļoti nepieciešams labi mācīties. Mācīties no citu draudžu pieredzes, mācīties pašiem izprast Dieva gribu, Viņa vadību savā un draudzes dzīvē. Mācīties, lai tu varētu skaidri un pārliecināti apgalvot, ka tas, ko dari, kalpojot cilvēkiem, ir tas, ko Jēzus tevi vada darīt. Tu neko nedari no sevis no savas iegribas, izdomas. Attiecības ar Kristu un – mācies!

Anda Turlute, Rīgas Vilandes draudze:

Mani kā pielūgsmes vadītāju īpaši iedvesmoja pusdienas ar Hillsongas pielūgsmes grupu. Grupas vadītājs aicināja katru reizi pirms slavēšanas atgādināt sev, ka esi saņēmis žēlastību, un tad pateicībā Dievam dot lielāko pielūgsmi. Tu esi saņēmis žēlastību un tāpēc mācies, trenējies un vēlies būt arvien izcilāks tajā, ko dari. Konference man bija ļoti personīga un noderīga.

Edgars Deksnis, draudžu dibinātājs Rīgā:

Konference mani pārsteidza ar kuplo dalībnieku skaitu. Tas vien liecināja, ka tās tēmas ir aktuālas ne tikai latviešiem, bet arī citu tautību pārstāvjiem. Man personīgi bija prieks dzirdēt tik daudz praktizējošu runātāju. Vislielāko iedrošinājumu saņēmu no Džona Bērka par nepieciešamību vispirms mīlēt cilvēku un tad caur šo mīlestību pasludināt Jēzu Kristu.

Jānis Balodis, Rīgas Āgenskalna draudze:

Baltijas Draudžu konference bija ļoti laba iespēja rast jaunus impulsus kalpošanas darbā, ka arī sastapt draugus un iepazīt jaunus. Kā mācītājam tā ir arī jauka iespēja mācīties, klausīties, domāt, neformālās sarunās satikties un aprunāties – nevis būt devējam, bet izmantot šo iespēju saņemt un mācīties. Paldies par iespēju piedalīties šādā forumā, par interesantām lekcijām un labu konferences organizāciju.

Sagatavoja **Elza Roze, Agnese Spura un Līva Fokrote**

Hillsongas pielūgsmes grupa

Pārtraukuma brīdis

Muzicē Agate Ozoliņa, Pēteris Ozoliņš un Mareks Radzēvičs

Sarunas pārtraukumā

Pielūgsmes grupas koncerts

Dieva Vārds dziļi bērnu sirdīs

DZIESMU UN MŪZIKAS DIENA 2014

Salamans pamāca: "Pievērs savas ausis un uzklausi gudrības vārdus un iespiet dziļi savā sirdī manu mācību!" (Salamana pamācības 22:17) Dziļi sirdī, lai neaizmirstu, dziļi sirdī, lai šie gudrības vārdi vienmēr būtu kopā ar Tevi!

Dziesmu diena 2013

Bērni, nākot uz svētdienskolu, sadzird Dieva gudrības vārdus. Bet kā tos iespiet dziļi sirdī? Viens no veidiem, kā Dieva vārds paliek sirdī, ir, ka zinām to no galvas. (Angļu valodā tas pat tiek apzīmēts ar "to know by heart" – zināt no sirds.) Pieredze liecina, ka vēl labāk teksts iegulstas atmiņā, ja iemācāmies dziesmu ar šī teksta vārdiem. Tādēļ LBDS Svētdienskolu apvienības (SA) Padome uzsākusi darbu pie projekta "Dziļi sirdī". Pirmās no dziesmām, kas radušās projekta ietvaros, iekļautas SA rīkotās bērnu "Dziesmu un mūzikas dienas 2014" dziesmu sarakstā.

Arī šogad visu draudžu bērni, viņu skolotāji, vecāki un draugi **1. maijā** aicināti piedalīties svētkos, kur ar dziesmu un mūzikas palīdzību izdzīvosim to, kādas norādes Dievs mums dod Bībelē. Svētku laikā būs arī dažādas aktivitātes un mūzikls, kurā dzīvosim līdzī tam, kā Dievs darbojas bērnu un pusaudžu dzīvēs.

Kā sagatavoties 1. maijam? Mācieties dziesmas, sagatavojiet mājas darbu, rezervējiet transportu, piesakieties, aizlūdziet!

Dziesmu komplekti pieejami Svētdienskolu apvienībā. Tos būs iespējams iegādāties arī Reģionālo tikšanās reižu laikā. Komplekta izmaksas – EUR 1.50. Dziesmas elektroniski atrodamas arī Muzikālās kalpošanas apvienības dziesmu bāzē.

Mājas darbs – katras draudzes svētdienskola vai bērnu grupa, kas piedalās Dziesmu un mūzikas dienā, aicināta sagatavot

skaisti noformētu plakātu ar kādu no Bībeles pantiem. Plakāta izmērs A1 (840×594mm). Aizmugurē norādāma pilsēta vai draudze, kura svētdienskola plakātu sagatavojusi. Pasākuma laikā plakāti tiks izložēti, un bērni varēs doties mājup ar dāvanu no kādas citas draudzes svētdienskolas.

Pieteikšanās: līdz 15. aprīlim, rakstot uz epastu: sa@lbds.lv. Piesakoties jāiesniedz sekojošas ziņas: cik bērnu piedalīsies kopkorī; cik bērnu piedalīsies svētku pasākumos, bet ne kopkorī; kā arī skolotāju, vecāku un citu pieaugušo kopskaits.

Viena cilvēka **dalības maksa** Dziesmu un mūzikas dienā ir EUR 1.50. Lūdzam draudzes atbalstīt bērnu dalību svētkos. Ja kādiem dalībniekiem vai draudzei šāds ziedojums nav iespējams, lai tas neattur jūsu draudzes bērnus no dalības Dziesmu dienā! Lūdzam arī atsaukties draudzes vai individuālos ziedotājus, kas vēlas atbalstīt Dziesmu un mūzikas dienas norisi.

Aizlūdziet draudzēs un svētdienskolās – gan par sagatavošanās laiku, gan par tām stundām, kad visi būs kopā, par piemērotiem laika apstākļiem un finansēm, par organizētājiem un dalībniekiem, par iespēju uzrunāt arī tos bērnus, kas ikdienā svētdienskolu neapmeklē un Dievu nepazīst.

Kas notiks 1. maijā? No tuvienes un tālienes bērni, skolotāji un visi līdzjutēji ieradīsies uz kopmēģinājumu plkst. 11:00 Rīgā, Pestīšanas templī, pēc tam piedalīsies dažādās aktivitātēs, kopīgi pusdienos. Plkst. 15:00 gaidām ikvienu uz īpašu koncertu, pēc kura, ticam, kādi no Dieva vārdiem būs dziļāk katra koncerta dalībnieka sirdī. Koncerta noslēgumā mūziķi un dziedātāji no kristīgās bērnu un jauniešu kustības "Būs kopā" iepriecinās visus ar mūzikla "Atkal atrasts" uzvedumu. Mēs visi bijām pazuduši, esam atrasti, kādi vēl maldās, kādi ir pazuduši, pašiem to nezinot. Mēs visi esam Dievam dziļi sirdī. Viņš meklē un atrod pazudušo. Mēs vēlamies Viņa vārdus iespiet dziļi savās un bērnu sirdīs. Ar Dieva Vārdu dziļi sirdī arī atrast īsto dzīves ceļu vieglāk un nomaldīties un pazust grūtāk, vai ne?

Aicinām mūziķus turpināt piedalīties projektā "Dziļi sirdī", lai pēc laika varētu izveidot un izdot dziesmu krājumu ar bērnu dziesmām, kuru vārdi ir no Bībeles. Visa informācija par projektu pieejama LBDS Svētdienskolu apvienībā. Paldies komponistam Ērikam Ešēvaldam par atbalstu, iedrošinājumu un padomiem projekta dalībniekiem!

Estere Roze
Svētdienskolu apvienības vadītāja

PIECDESMIT bērni un jaunieši ar īpašām vajadzībām no visas Latvijas ar nepacietību gaida iespēju piedzīvot neaizmirstamus brīžus nometnē

"CERĪBU PLANĒTA"

Pelčos, no šī gada 25. - 30. jūnijam

Mēs katrs varam palīdzēt piepildīties šo bērnu un jauniešu cerībām, iesaistoties:

1. Piedaloties labdarības akcijā "Labo darbu diena" 24. maijā Ventspils baptistu baznīcā.
2. Ziedojot labdarības tirdziņam, kas notiks "Labo darbu dienā", pašdarinātas lietas, mākslas darbus, kvalitatīvus apģērbus no sava drēbju skapja, konditorejas izstrādājumus u. c.
3. Ziedojot finansiāli, veicot pārskaitījumu:
Latvijas Baptistu draudžu savienība
LV03UNLA0002000701314
SEB Latvijas Unibanka, UNLALV2X
INFORMĀCIJA: nometnei "Cerību planēta" Vairāk informācijas par projektu: Elita Lapiņa, tālr. 26377007.

“Jauniešu vadītāju skola” – ventspilnieku pieredze

Ventspils baptistu draudzes jauniešu kalpošanas komanda ir viena no deviņām komandām, kas 2013. gada nogalē pabeidza pirmo apmācības gadu “Jauniešu vadītāju skolā”. Lūk, ko ventspilnieki stāsta par šo posmu.

Normunds Jozēns, Ventspils draudzes jauniešu darba vadītājs: “Jauniešu vadītāju skola” ir lieliska iespēja uzzināt, kā veidot, vadīt un atbalstīt komandu, kā veidot draudzīgu atmosfēru, lai jaunieši mūsu vidū varētu sajūst Jēzus mīlestību un vēlētos nākt uz jauniešu pasākumiem.

Apmācība notika ārpus pilsētas, kādā klusā vietā, kur varējām atslēgties no ikdienas un vairāk domāt par jauniešu kalpošanu. Pēc katras lekcijas komandai bija laiks, lai izvērtētu, ko savā kalpošanā mainīt un uzlabot, kā arī lai uzklāšū citu domas.

Mēs sapratām, cik svarīgi ir, ka Kristus visam ir pamats – ne tikai tam, ko darām, bet vispirms jau mūsu personīgajās dzīvēs. Mēs kā komanda nopietnāk izvērtējām komandas darba nozīmi un rezultātu kvalitāti. Bija lietas, ko sapratām, ka jāmaina, un tā arī darījām.

Apmācība mūs vairāk saliedēja, jo vairāk spējām novērtēt viens otru kā īpašu dāvanu no Dieva. Katrs, kurš piedalījās “Jauniešu vadītāju skolā”, tika garīgi stiprināts un pildīts ar jaunām idejām un prieku.

Tagad mēs vairāk domājam par mācekļību un saprotam, ka tam ir svētība nākotnē. Mainījušās mūsu prioritātes, un mēs vairāk veltam laiku tam, lai aizsniegtu Kristus jauniešus mūsu pilsētā.

Paldies visiem, kas kalpoja un upurējās, lai Jauniešu vadītāju skola notiktu. No visas sirds sakām paldies, bet visvairāk slavējam Dievu par saņemtajām svētībām!

Joanna: Es piedalījos tikai divās “Jauniešu vadītāju skolas” tikšanās reizēs, bet ieguvu ļoti daudz. Vēlreiz izvērtēju savas attiecības ar Dievu, guvu spēku un iedvesmu turpināt kalpošanu, kā arī degsmi par ikvienu jauniešu, ko Dievs ir “ielicis” manās rokās, lai viņš vai viņa piedzīvotu lielo Jēzus mīlestību. Ir tik interesanti uzzināt, kas notiek citās pilsētās, kā viņi tiek galā ar problēmām un piedzīvo Dieva brīnumus. Vislielākais prieks ir redzēt mūsu komandu, mainoties un mainot pārējos.

Ernests: Kad ar ģimeni pārcēlāmies uz Ventspili, es nedomāju, ka iesaistīšos jauniešu kalpošanā. Kad sludinātājs Laimnesis Pauliņš man piedāvāja sākt kalpošanu jauniešiem, es minstinājos un negribēju to uzņemties, jo darbs likās grūts un ļoti atbildīgs. Bet tad Ventspils draudzes mācītājs Pēteris Tervits kopā ar Normundu Jozēnu man piedāvāja braukt uz “Jauniešu vadītāju skolas” apmācībām. Sākumā arī to es negribēju un pat baidījies braukt, jo domāju, ka neesmu pietiekami garīgi nobriedis. Nezināju, vai tiešām vēlos nodarboties ar jauniešu kalpošanu. Kādu vakaru lūdzu Dievu, lai Viņš rāda, kā būtu vislabāk, un lai es saprotu, vai jaunieši ir tā kalpošana, kurā Dievs mani grib redzēt. Un es sapratu, ka man tas ir jādara. Es devos uz “Jauniešu vadītāju skolu”, un tas bija ļoti svētīgs un garīgi spēcinošs laiks. Es ieguvu daudz jaunu draugu un atradu atbildes uz saviem jautājumiem. Pats galvenais – sapratu, ka es gribu un arī Dievs grib, lai ieguldu darbu Ventspils jauniešu attīstībā. “Jauniešu vadītāju skola” man ir palīdzējusi atrast kalpošanu, kas man ļoti patīk un kurā gribu ieguldīt visu sirdi un spēku. Paldies “Jauniešu vadītāju skolas” organizatoriem – viņi dara daudz laba, lai jaunieši visā Latvijā iepazītu Dievu.

Gelinda: Laiks “Jauniešu vadītāju skolā” vienmēr ir fantastisks. Maza atslodze no ikdienas pelēcības, kur atpūsties, smelties spēkus un piedzīvot, cik Dievs ir brīnišķīgs. No katras lekcijas iegūt ko jaunu un saprast lietas, par kurām tu nemaz tā īsti neesi aizdomājies. Lielu svētību man dod sarunas ar pārējiem “Jauniešu vadītāju skolas” dalībniekiem, apmainoties pieredzē darbā ar jauniešiem vai

vienkāršās sarunās. Ļoti patīk arī personīgais laiks, ko vari pavadīt ar Dievu, sarunājoties ar Viņu un klausoties, ko Viņš tev saka.

Sandis: “Jauniešu vadītāju skola” man palīdzēja saprast, kā komunicēt un veidot diskusijas ar jauniešiem. Cenšos arī saskatīt, kurš varētu būt nākamais vadītājs. Es sapratu vairākas savas kļūdas jauniešu darbā un ieguvu jaunas idejas.

Paula: Es piedalījos “Jauniešu vadītāju skolas” apmācībā, kas notika oktobrī. Tā man lika daudz domāt par savām attiecībām ar Dievu un tikai pēc tam – par sevi kā līderi. Kāda es esmu kā cilvēks, kādas ir manas attiecības ar Dievu un apkārtējiem cilvēkiem – un visbeidzot – kāda es esmu kā līderis un kalpotājs savās kalpošanas vietās? Apmācība man deva lielu motivācijas devu, lai ir spēks kalpošanai. Patika arī, ka varēju iepazīties ar citu draudžu jauniešiem un uzzināt par viņu kalpošanām. Labprāt braukšu arī nākamreiz, ja būs tāda iespēja!

“Jauniešu vadītāju skolas” jaunais apmācību cikls sāksies 2014. gada septembrī. Ja Tev kā jauniešim, jauniešu vadītājam vai draudzes pārstāvim ir jautājumi un Tevi interesē šī apmācība, lūdzu, raksti: gjurmalis@jvlatvia.lv, vai zvani: mob. 22119593.

Gatis Jūrmalis

LBDS Jaunatnes apvienības vadītājs

Izdevniecība “Atradums” laidusi klajā
Gerija Čepmena grāmatu

**“Kaut es to būtu zinājis pirms
kāzām! Mīti un patiesība par
laimīgu laulību”**

Grāmatu var iegādāties Latvijas
grāmatu veikalos.

“Laiku pa laiku katram var ienākt
prātā doma, ka, atrodot to isto, Dieva

radīto pusīti, mēs būsim tik vienots vesels, ka nekad viens otru nesāpināsim. Patiesībā šāda saplūšana notiek vien mātes un zīdaiņa attiecībās. Ja vēlamies būt pieauguši, mums ir jāuzvedas kā pieaugušajiem un pie attiecībām jāstrādā. Šī grāmata var noderēt jauniešiem, kuri mācās iepazīt sevi, veidojot attiecības ar pretējo dzimumu. Tā noder tiem, kuri ir iemilējušies (lai gan parasti *rozā brilles* liedz saskatīt īstenību). Sarunu temati un jautājumi nodaļu beigās tik pat noderīgi var būt ikvienam, kurš vēlas uzlabot savu laulību vai saprast, kas tieši ir nogājis greizi.”

Kristīne Maže, ģimenes psihoterapeite

Draudžu dibināšana turpinās

Draudžu dibināšana Latvijā ir aizsākusies. Cilvēki ir atsaukušies, komandas ir izveidotas, apmācība tiek organizēta, un kalpošana notiek. Ja pirms vairākiem gadiem tas šķita nereāli, tad šodien varam teikt, ka vairākas mūsu draudzes draudžu dibināšanas darbā ir iesaistījušās ļoti aktīvi. Draudzes tiek veidotas daudzos Latvijas ciematos, pilsētās un reģionos – Rīgā, ap Rīgu, Kurzemes pusē, Vidzemē un Latgalē. Lai arī tiek pieļautas kļūdas, mēs iedrošinām neapstāties, bet mācīties no savām un citu neveiksmēm. Jo labāk ir piecreiz kļūdīties, bet tomēr turpināt, nekā meklēt atrunas un nemaz nesākt kalpot.

2013. gadā galvenokārt tika stiprinātas esošās draudžu dibināšanas komandas, palīdzot tām audzēt lielāku komandas kodolu un būt fokusētākām uz misijas darbu, jo mēs joprojām vēlamies, lai arvien vairāk cilvēku nāk pie Kristus. Mēs esam arī lūguši, meklējuši un uzrunājuši brāļus un māsas, kas vēlētos sākt dibināt jaunu draudzi vietās, kur to vēl nav.

Dibināt draudzi ir aizraujoši, bet arī izaicinoši. Tam ir nepieciešams ne tikai nodevies, Dieva aicināts vadītājs un komanda, kas fokusējusies uz misiju un gatava upurēties, bet arī atbalsts, iedrošinājums un praktiska sagatavošanās. Tādēļ pagājušā gada septembrī mēs organizējām tikšanos ar potenciālajiem draudžu dibinātājiem, lai sagatavotu viņus draudžu dibināšanas pirmajam posmam. Tika uzsvērtas divas svarīgas lietas: aicinājums un komanda. Mēs vēlamies redzēt tos, kas tiešām ir aicināti un kuri spēj pulcēt ap sevi cilvēkus, kam ir kopīgs aicinājums. Katram potenciālajam draudžu dibinātājam tika piešķirts mentors, kurš vairāku mēnešu garumā sazinās ar vadītāju un palīdz mērķtiecīgi, Dieva vadībā iet uz priekšu.

2014. gada februārī sākas **jauns draudžu dibināšanas apmācības M4 cikls Latvijā**, kurā ceram redzēt 6 jaunas komandas. Dažas no šīm komandām jau aktīvi kalpo, bet citas vēl ir tikai pašā kalpošanas veidošanas sākumā. Apmācību vadīs nu jau pieredzējuši draudžu dibinātāji no Latvijas, kas paši ir piedzīvojuši dažādus kalpošanas posmus un labi saprot, ar ko

jārēķinās, uzsākot šādu kalpošanu. Mēs turpinām sadarbību ar draudžu dibinātājiem no citām Eiropas valstīm, aicinot piedalīties M4 apmācībā.

Šogad mēs sāksim arī **draudžu dibināšanas apmācību M4 Īrijā** dzīvojošajiem latviešiem. Dievs ir iekustinājis tur dzīvojošos latviešus, kas ne tikai pelna sev iztiku, bet arī domā par to, kā aizsniegt cilvēkus ar Evaņģēliju. Maija sākumā tiks

organizēts pirmais M4, kurā piedalīsies gan baptisti, gan luterāņi.

Mēs nedrīkstam novērtēt par zemu to, ko Dievs ir darījis līdz šim. Ir paties prieks un iedrošinājums dzirdēt stāstus par komandām, kopienām un draudzēm, kas dedzīgi kalpo cilvēkiem, aizsniedz cilvēkus ar Evaņģēliju un mācekļo Kristus sekotājus. Mūsu lūgšana un cerība ir, ka šādus stāstus mēs dzirdēsim arī šogad.

Ja Dievs Tevi mudina dibināt jaunu draudzi - pieņem izaicinājumu un atsaucies Viņa aicinājumam. Tev nav jāsāk ar baznīcas celšanu vai dievkalpojuma organizēšanu. Sāc ar to, ka stāsti par Dieva aicinājumu citiem un aicini viņus Tev pievienoties. Ne katrs var būt aizsācējs vai draudžu dibinātājs, bet mēs visi varam būt daļa no komandas. Neesi pesimists un kritizētājs, bet lūdz par vietām Latvijā, kur nav draudzes. Lūdz par brāļiem un māsām, kas dibina jaunas draudzes un kopienas. Jebkura Tava iesaistīšanās būs ļoti nozīmīga un pagodinās Dievu.

Kaspars Šterns

mācītājs, LBDS bīskapa vietnieks draudžu dibināšanas jautājumos

Uzzini vairāk par draudžu dibināšanu un draudžu dibināšanas apmācību M4:
www.jaunasdraudzes.lv

Turpinājums no 5.lpp.

tas būtu ļoti jauki! Tad mēs kopā dotos uz baznīcu ar vienu mērķi. Viņas nekad nav atnākušas uz baznīcu, bet varbūt ar kori atnāks. Pēkšņi saskati nevis darīšanas, bet rezultāta vērtību.

A.: Protams, tas ir lauksaimnieka darbs, kur tu iesēj un neredzi, kā aug. Mēs būtu priecīgi, ja varētu Tev teikt, ka ir lieli rezultāti. Nav – bet, kas to zina, kurā brīdī būs.

S.: Šis laiks, kad esam lūgšanās un tikai gaidām, ļoti audzina pazemību, ka neizgudrojam, ka no mūsu aktivitātes kaut kas atkarīgs. Tas ir Dieva Gara darbs. Viņam daudz vairāk tie cilvēki rūp, nekā mēs spējam iedomāties, saprast un sajūst.

Bez kā Jūs nevarat iedomāties savu ikdienu?

S.: Bez “četriem satelītiem”. Tas mums apzīmējums bērniem. Bērni šobrīd ir mana vissvarīgākā kalpošanas daļa. Esam tieši atbildīgi par viņu ceļu pie Dieva. Es saprotu, ka katrs bērns ir personība un viņam ir izvēles iespējas. Bet tajās robežās, kurās Dievs mūs ielicis, ir jādarbojas. Piemēram, mums vecākie puīši, bērnu valodā runājot, ielaida Jēzu sirsniņā četrus gadu vecumā, bet ar meitiņu bija citādāk. Viņai tikai sešos gados radās apziņa, ka Jēzus ir Kungs. Noņemot visus uzslāņojumus nost, palieku tikai es un Kristus.

A.: Domāju, ka nav tādas lietas, bez kuras nevarētu iedomāties savu ikdienu. Kā tikai cilvēki nav dzīvojuši – koncentrācijas nometnēs un gulaga lēģeros pilnīgi bez jebkā! Paliek Kristus, un kā tu piedzīvo Viņu. Es negribu iedomāties savu dzīvi bez tām piecpadsmit minūtēm no rīta, kad pieceļos pirmais, iekuru krāsni un, pirms bērni ceļas, man ir mazais laiciņš, dienai ieskrienoties. Vai bez tā varētu? Droši vien. Bet tad kaut ko *baigi* zaudētu no tā, ko Sandra teica. Tā ir esence, bez kuras nevajadzētu varēt, ja gribi saukt sevi par Kristus sekotāju.

Sagatavoja **Evija Mileiko**

Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis

“Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis...” (Jāņa 3:16) Un Viņš joprojām to mīl. Pievienosimies savam Kungam, aizlūdzot par Viņa nodomiem, aizsardzību un vadību cilvēkiem visā pasaulē.

LŪGSIM PAR UKRAINU

“Vairāk kā jebkad agrāk mums vajadzīga jūsu palīdzība gan lūgšanās, gan gavēšanā,” šādu aicinājumu visiem kristiešiem 2014. gada 23. janvārī izteicis Pāvels Ungurians, Ukrainas Baptistu savienības jauniešu vadītājs un Pasaules Baptistu apvienības Ģenerālpadomes loceklis, bijušais Ukrainas parlamenta loceklis (2008-2012). “Mēs lūdzam Dievu, lai tiku apturēta vardarbība un asinsizliešana, lai valdība un protestētāji sāktu dialogu. Situācija ir dramatiska, ir bojā gājušie un simtiem apcietināto,” ziņojumā vēsta Ungurians.

MISIJA SOČOS

Kā vēstīts žurnāla “Spektrum” 7. februāra numurā, laikā, kad visas pasaules uzmanība piesaistīta Olimpiskajām spēlēm, Krievijas un ārzemju kristieši atsaukušies izaicinājumam veikt misijas darbu sportistu un līdzjutēju vidū. ASV Dienvidbaptistu misijas organizācija aktivizējusi misijas projektu “Engage Sochi”, kura mērķis ir ne tikai nest Kristus vēsti cilvēkiem, bet arī dibināt Sočos jaunas draudzes.

UZŅEMTIES ATBILDĪBU, NEVIS IZLIKTIES NEREDZAM

Pēc cilvēktiesību aizsardzības organizāciju datiem vairāk nekā 4,5 miljoni cilvēku pasaulē tiek seksuāli izmantoti, tostarp nepilngadīgas personas. Aizvien izplatās bērnu no maztāstītājam pasaules valstīm pārdošana peļņas nolūkos piespiedu prostitūcijai Eiropā. Cilvēku tirdzniecībai ir arī citas formas – piespiedu darbaspēka izmantošana, nelegāla orgānu tirdzniecība, nelegāla bērnu adoptēšana, piespiedu laulības. Arī no Austrumeiropas zemēm, dodoties labāk atalgota darba meklējumos un nenoskaidrojot visus nepieciešamos datus, daudzas sievietes ir kļuvušas par minētās vardarbības upuriem. Eiropas Komisija ziņo, ka vairāk nekā 800 000 cilvēku Eiropā strādā vergiem līdzīgos darba apstākļos, ap 270 000 no viņiem ir seksuālas vardarbības upuri. Un tā ir tikai aisberga redzamā daļa – reģistrētie gadījumi.

Viena no organizācijām, kuras mērķis ir palīdzēt vardarbības upuriem un pievērst sabiedrības uzmanību traģiskajiem faktiem, ir 2011. gadā Hamburgā dibinātā palīdzības organizācija *Misija-Brivība* (www.mission-freedom.de). Tās aktivisti saka: “Mēs negribam kādu dienu vēstures grāmatā lasīt: Sabiedrība par to [vardarbību] zināja, bet neko nedarīja.”

VALSTS POZITĪVI VĒRTĒ ĶĪNAS KRISTIEŠU KALPOŠANU

Pēc daudziem vajāšanu gadiem, ko pārdzīvojuši kristieši komunistiskajā Ķīnā, valdības attieksme pret oficiāli reģistrētajām draudzēm ir mainījusies. “Valsts nespēj apmierināt visas sabiedrības vajadzības, tādēļ mēs augstu vērtējam baznīcas palīdzību un sadarbību ar kristiešiem. Viņu vērtības un mīlestība ir svētība mūsu sabiedrībai. Pretstatā daudzām koruptīvām tendencēm citās institūcijās, baznīca ir valstij uzticams partneris,” savā uzrunā Bībeles biedrības organizētājā konferencē Šanhajā teica valdības pārstāvis Vangs Hinhuans. Valdība lūdz baznīcas joprojām rūpēties par vecajiem cilvēkiem, organizēt preventīvas kampaņas pret narkotiku lietošanu, kā arī palīdzēt HIV inficēto un narkotiku atkarīgo kopšanā. Tika minēts arī fakts, ka smagajā zemestrīcē 2008. gadā, kur gāja bojā 70 000 un bez pajumtes palika vairāk nekā 5 miljoni cilvēku,

kristiešu palīdzība cietušajiem bija neatsverams palīgs valsts sociālajām institūcijām.

Ķīnā strauji pieaug tieši nereģistrēto un mājas draudžu skaits, kuras nevar izpildīt valdības prasības, lai iegūtu reģistrāciju. Zīmīgi, ka Starptautiskā cilvēktiesību organizācija un Evaņģēliskā ziņu aģentūra “Idea Spektrum” par februāra mēneša “Vajāto kristietī” nominējusi Žangu Šaoji, kādu Ķīnas mājas draudzes mācītāju, kurš jau vairākus mēnešus kopā ar vēl 23 draudzes locekļiem ir apcietinājumā. Arī Ķīnas autonomajos apgabalos, kur valdošā reliģija ir islāms, kristiešu vajāšanas nemazinās.

9. MARTS – LŪGŠANU DIENA PAR MJANMU

2014. gada 9. marts ir izsludināts par Starptautisku lūgšanu dienu par mieru Mjanmā.

Vēsti par Kristu uz Mjanmu (bijušo Birmu) 1813. gadā aiznesa pasaulē pazīstamais amerikāņu baptistu misionārs Adonirams Džadsons (Adoniram Judson, 1788 -1850). Kopā ar sievu Annu viņš kalpoja šajā Āzijas valstī gandrīz 40 gadus. Pašlaik Mjanmā ir aptuveni 1 miljons baptistu vairāk nekā 4 700 draudzēs. Mjanmas Baptistu alianse ir viena no lielākajām Pasaules Baptistu apvienības locekļiem Āzijas reģionā.

Kopš 2011. gada valstī ir pilsoņu kara situācija: notiek cīņa starp Mjanmas militāristu armiju un atsevišķām provincēm un etniskām grupām, kuras vēlas iegūt neatkarību. Kā ziņo Pasaules Baptistu apvienība, kara zonā valsts ziemeļos ir iznīcināti ap 60 dievnamu, nopostīti 200 ciematu, 70 000 civiliedzīvotāju, to skaitā tūkstošiem kristiešu, atrodas kritiskos apstākļos bēgļu nometnēs tuvu Ķīnas robežai un gaida starptautisku organizāciju palīdzību. Neskatoties uz šiem apstākļiem, vietās, kur kara darbība nenotiek, ar pateicību Dievam tika svinēta baptistu kustības 200 gadu jubileja.

TOP 100 JAUNI BĪBELES TULKOJUMI

Līdz 2015. gada beigām Pasaules Bībeles biedrību savienība plāno izdot Bībeles tulkojumus 100 valodās, kurās Bībele vēl nav tulkota. Pēc organizācijas ziņām joprojām katrs 20. pasaules iedzīvotājs nevar lasīt Evaņģēliju savā dzimtajā valodā. “Ja sarunājamies ar cilvēku valodā, kuru viņš saprot, uzrunājam viņa prātu. Ja sarunājamies ar cilvēku viņa dzimtajā valodā, aizsniedzam viņa sirdi,” tā par Bībeles tulkošanas nepieciešamību savulaik teicis bijušais Dienvidāfrikas prezidents Nelsons Mandela.

PASAULES BAPTISTU GADSKĀRTĒJĀ TIKŠANĀS UN 21. KONGRESS

Šogad Pasaules Baptistu apvienības gadskārtējā tikšanās notiks no 6.-12. jūlijam Izmirā, Turcijā. Pasākumā pulcēsies denomināciju vadītāji, mācītāji, teologi, semināru prezidenti un profesori no visas pasaules uz lūgšanām, sadraudzību, mācībām un darbu nozaru grupās. Pasaules Baptistu 21. Kongress notiks 2015. gada 22.-26. jūlijā Durbanā, Dienvidāfrikā. Vairāk informācijas: www.bwanet.org/events/upcoming-events.

Pēc Pasaules Baptistu apvienības, organizācijas “Open Doors”, žurnālu “Spektrum” un “Entscheidung” materiāliem sagatavojuši
Elza Roze

marts

- 1** Mk. 10:32-52; Sal. pam. 6:12-19
Lūgšim Dieva vadību un klātbūtni pasākumos, kas notiek šodien: svētdienskolu sporta dienā Ventspilī un Laulību kursa sākumā Mērsraga draudzē.
- 2** Mk. 11:1-25; Ps. 28
Lūgšim par Latvijas senioriem, lai viņu dzīves pieredze svētī citus un lai viņi piedzīvo Kristus mīlestību un rūpes.
- 3** Mk. 11:26-33 un 12:1-12; Ps. 29
Lūgšim par Gulbenes draudzi, mācītāju **Mihailu Voronovu** un sludinātāju **Artūru Ruigu**.
- 4** Mk. 12:13-27; Ps. 30:1-7
Lūgšim Dieva svētību izdevniecības "Amnis" vadībai un darbiniekiem.
- 5** **Lielā Lūdzamā diena. Ciešanu laika sākums.**
Mk. 12:28-44; Sal. pam. 6:20-29
"Tik Dievā rod mieru mana dvēsele, jo uz Viņu es ceru." (Psalmi 62:6)
- 6** Mk. 13:1-31; Ps. 30:8-13
Lūgšim par Betānijas draudzi un mācītāju **Vitāliju Selembu**.
- 7** Mk. 13:32-37 un 14:1-16; Ps. 31:1-8
Lūgšim par Ģipkas draudzi un sludinātāju **Andri Jēgermani**.
7.-9.03. BPI DRAFTS VIDZEME Lādezerā.
- 8** **Starptautiskā sieviešu diena.**
Mk. 14:17-42; Ps. 31:9-18
Pateiksimies Dievam par mūsu draudžu sievietēm.
Pikst. 9:30-17:00 LBDS Reģionālā tikšanās Liepājā.
Valmieras draudzē koncerts "Dzīvības palete".
- 9** Mk. 14:43-72; Sal. pam. 6:30-35
Starptautiskā lūgšanu diena par mieru Mjanmā (skat. 13. lpp.).
Rīgas Vilandes draudzes 19. gadsvētki.
- 10** Mk. 15:1-32; Ps. 31:19-25
Lūgšim, lai Dievs sargā laulības un ģimenes svētumu un kārtību, kuru pats mums devis.
- 11** Mk. 15:33-47; Ps. 32
Lūgšim par Inčukalna draudzi un mācītāju **Uģi Pallo**.
- 12** Mk. 16:1-20; Ps. 33:1-11
"Es sacīju: "Es izsūdzēšu Tam Kungam savus pārkāpumus!" Un Tu piedevi man manu grēka vainu." (Psalmi 32:5)
- 13** Lk. 1:1-25; Sal. pam. 7:1-5
Lūgšim par Bosnijas un Hercegovinas Baptistu savienību ar 5 draudzēm, 4 misijas stacijām un 200 locekļiem.
- 14** Lk. 1:26-38; Ps. 33:12-22
Lūgšim, lai katrs mūsu apkārtnes jaunietis dzird un piedzīvo Evaņģēliju.
14.-16.03. BPI DRAFTS DIENVIDKURZEME Purmsātos.
- 15** Lk. 1:39-56; Ps. 34:1-10
Lūgšim, lai Dievs sūta strādniekus pļaujā (Mateja 9:38) Latgalē.
Pikst. 9:30-17:00 LBDS Reģionālā tikšanās Līvānos.
- 16** Lk. 1:57-80; Ps. 34:11-23
Lūgšim par Jaunjelgavas draudzi, par BPI absolventa **Māra Vītola** kalpošanu.
Jaunjelgavas draudzē Māra Vītola licencēšanas dievkalpojums.
- 17** Lk. 2:1-20; Sal. pam. 7:6-20
Lūgšim Dieva svētību mūsu draudžu savienībai. Lūgšim par gatavošanos LBDS Kongresam, kas notiks 16. un 17. maijā.
- 18** Lk. 2:21-40; Ps. 35:1-10
Lūgšim par Tadžikistānas Baptistu savienību ar 23 draudzēm un 420 locekļiem.
- 19** Lk. 2:41-52; Ps. 35:11-18
"Vai drīzāk tā nav gavēšana, kāda Man patīk, proti: kad atraisa jūga važas, kad tos, kam pāri nodarīts, atlaiž svabadībā un noņem no viņu pleciem ikkatru jūgu? Kad tu savu maizi lauz izsalkušam un nabagus, kas bez pajumtes, uzņem savā namā; kad tu redzi kailus un tos apģērb un neatraujies no sava tuvāka, tad ... Tā Kunga godība tevi pavadīs." (Jesajas 58:6-8)
- 20** Lk. 3:1-22; Ps. 35:19-28
Lūgšim, lai Svētais Gars stiprina ikvienu, kas jūtas nevesels, noskumis vai nespēcīgs.
- 21** Lk. 3:23-38 un 4:1-13; Sal. pam. 7:21-27
Lūgšim par Jaunpils draudzi un sludinātāju **Oskaru Jēgermani**.
- 22** Lk. 4:14-37; Ps. 36
Lūgšim Kristus vadību draudzes dibināšanas komandai Pastendē.
- 23** Lk. 4:38-44 un 5:1-16; Ps. 37:1-9
Lūgšim pēc Kristus mīlestības un spēka sev un mūsu draudzei.
- 24** Lk. 5:17:32; Ps. 37:10-20
Lūgšim par Jēkabpils draudzi un mācītāju **Jāni Lūsi**.

marts

25

Komunistiskā genocīda upuru piemiņas diena.

Lk. 5:33-39 un 6:1-11; Sal. pam. 8:1-11

Lūgšim, lai Dievs dziedina pagātnes rētas un sāpes un dāvā mierinājumu.

26

Lk. 6:12-36; Ps. 37:21-31

“Es gaidu uz To Kungu, mana dvēsele gaida, es paļaujos uz Viņa vārdu. Jo Tā Kunga rokā ir žēlastība, un Viņa ziņā ir pestīšanas bagātība.” (Psalmi 130:5, 7)

27

Lk. 6:37-49 un 7:1-10; Ps. 37:32-40

Lūgšim par Bulgārijas Baptistu savienību ar 128 draudzēm un 5150 locekļiem.

28

Lk. 7:11-35; Ps. 38:1-11

Lūgšim pēc Dieva gudrības kapelāniem, lai rastu labāko kalpošanas pieeju dažādām sabiedrības grupām.

29

Lk. 7:36-50; Sal. pam. 8:12-21

Lūgšim par Jelgavas draudzi, lai Dievs dāvā jaunu draudzes ganu.

Plkst. 9:30-17:00 LBDS Reģionālā tikšanās Rīgā.

30

Lk. 8:1-18; Ps. 38:12-23

Lūgšim, lai Dievs dod Latvijas valdībai bijību pret Viņa likumiem un mīlestību pret tautu.

31

Lk. 8:19-39; Ps. 39

Lūgšim par Jelgavas krievu draudzi un mācītāju **Viktoru Abrāmovu.**

SIRSNĪGI SVEICAM JUBILEJĀ!

“Bet Tu, Kungs, esi mans vairogs, kas mani sargā, mans gods un tas, kas paceļ manu galvu.” (Psalmi 3:4)

6. martā Olaines draudzes mācītājam **Dmitrijam Rošioram** aprit 65 gadi.

29. martā pensionētajam LBDS mācītājam **Elmāram Baumanim** aprit 90 gadi.

SVEICAM!

9. februārī **Juris Vasulis** licencēts par sludinātāju Ainažu draudzē.

23. februārī **Kaspars Maķevics** licencēts par sludinātāju Uguņciema draudzē.

DR. ILMĀRS HIRŠS - PROFESORS

2014. gada 6. februārī Latvijas Teoloģijas un reliģiju zinātnes zinātņu nozares profesoru padome **ievēlējusi teoloģijas doktoru Ilmāru Hiršu profesora amatā teoloģijas un reliģijas zinātnes zinātņu nozarē, Bībeles teoloģijas apakšnozarē.** Tas ir augstākais akadēmiskais amats un nosaukums, kas apliecina starptautisku atzinību un augstu vērtējumu profesora I. Hirša zinātniskajai darbībai un profesionālismam.

LBDS KONGRESS 2014

IET UN NEPAGURT

SESTDIEN, 17. MAIJĀ, plkst. 8:30-18:00

Savienības namā, Lāčplēša ielā 37, Rīgā

Lai atvieglotu ekonomiski aktīvo un strādājošo draudzes locekļu nokļūšanu uz Kongresu, LBDS Padome pieņēma lēmumu rīkot Kongresu vienas dienas garumā.

DELEGĀTU UN VIESU IEVĒLĒŠANAS KĀRTĪBA

Aprēķini jāzudara, ņemot vērā draudzes locekļu skaitu uz 2014. gada 1. janvāri:

Ja draudzes locekļu skaits ir mazāks par 50 – jāievēl 1 delegāts;

Ja draudzes locekļu skaits ir lielāks par 50, tad no katriem pilniem 50 – jāievēl 1 delegāts, no atlikuma, kas ir 25 un vairāk, – vēl 1 delegāts;

Papildus no katras draudzes, neatkarīgi no draudzes locekļu skaita, – vēl 1 delegāts.

Viesu skaits nedrīkst pārsniegt pusi no delegātu skaita (ja draudzei ir sludināšanas vietas ārpus dievnama un tā vēlas palielināt viesu skaitu, lūdzam laicīgi to darīt zināmu).

Dalībnieka delegāta statuss Kongresā ir Garīdznieku brālības ordinētiem garīdzniekiem, kuri dalībnieka draudzē vai dalībnieka pārraudzībā esošās jaundibināmās draudzēs kalpo kā draudzes mācītāji vai sludinātāji. LBDS garīdznieki, pamatojoties uz LBDS Satversmes punktu Nr. 6.3.2., nav jāievēl (taču ir jāpiesaka). Viņi automātiski ir Kongresa delegāti, un tas neatbrīvo viņus no Kongresa dalības maksas.

LBDS aicina piedalīties Kongresā **viesa statusā** tos garīdzniekus, kas dotajā brīdī nekalpo konkrētā draudzē, un jaundibināmo draudžu pārstāvjus. Īpaši aicināti piedalīties ir LBDS pensionētie garīdznieki un garīdznieku atraitnes, kam LBDS nosedz dalības maksājumus.

Priekšlikumi par Kongresa darba kārtībā iekļaujamiem jautājumiem iesniedzami LBDS Padomei rakstiskā veidā līdz **šī gada 30. martam.**

KONGRESA DARBA KĀRTĪBA

9:30-13:00 1. sēde. Vada bīskapa vietnieks Pēteris Eisāns

Svētbrīdis, Kongresa atklāšana, konstruēšanās

Pateicība par mūža ieguldījumu

Mūžībā aizgājušo darbinieku pieminēšana

Mandātu komisijas ziņojums

Aizlūgums par LBDS jaunajiem garīdzniekiem

Bīskapa Pētera Sproģa uzruna

14:00-18:00 2. sēde. Vada bīskapa vietnieks Kaspars Šterns, vēlēšanas vada Garīdznieku brālības priekšsēdētājs Edgars Mažis

Nominācijas komisijas ziņojums par LBDS bīskapa vēlēšanām, bīskapa vēlēšanas

Nominācijas komisijas ziņojums par LBDS Padomes kandidātiem, Padomes vēlēšanas

Nominācijas komisijas ziņojums par 2013. gada komisiju kandidātiem, komisiju vēlēšanas

Revīzijas komisijas ziņojums, LBDS finanšu darbības pārskata un budžeta apstiprināšana

LBDS bīskapa, Padomes, komisiju locekļu sveikšana

LBDS bīskapa uzruna

Debates, kolekte, informācija

LBDS izpilddirektore **Žanna Drūnese**

REĢIONĀLĀS TIKŠANĀS 2014

PIEDALIES – MĀCIES – MAINIES

LBDS bīskaps Pēteris Sproģis un Padome aicina draudžu garīdzniekus, priekšniekus, kalpošanu vadītājus un pārstāvjus, kā arī **ikvienu interesentu** piedalīties LBDS Reģionālajās tikšanās reizēs

8. MARTS, LIEPĀJA

plkst. 9:30-17:00

Liepājas Pāvila baptistu draudzē, Kuršu ielā 19

Pieteikties līdz 3. martam

15. MARTS, LĪVĀNI

plkst. 9:30-17:00

Līvānu novada kultūras centrā, Rīgas ielā 105

Pieteikties līdz 10. martam

PROGRAMMA

9:30-10:30 LBDS bīskapa P. Sproģa uzruna

10:30-12:00 Lekcijas un darbs grupās

12:00-13:00 Pusdienas

13:00-16:00 Lekcijas un darbs grupās

16:00-17:00 Nozaru un apvienību tikšanās

Vairāk informācijas un pieteikšanās

tāl. 67223379,

mob. 20390979

vai e-pasts: kanceleja@lbds.lv

Lūdzam draudzes iesūtīt LBDS Kancelejai sarakstu ar draudzes pārstāvjiem, kuri plāno piedalīties konkrētā tikšanās reizē

29. MARTS, RĪGA

plkst. 9:30-17:00

Rīgā, Savienības namā, Lāčplēša ielā 37

Pieteikties līdz 24. martam

Plānotās lekciju tēmas:

- Pasludinām Evaņģēliju kopā
- Kā atrisināt konflikta mezglu
- Mūsu draudzei ir nauda?!
- Mīlestība runā dažādās valodās
- Padod tālāk, ko esi saņēmis

Lektori: bīskaps **P. Sproģis**, mācītāji **E. Mažis**, **K. Šterns** un **Dr. I. Hiršs**, BPI Mentoringa vadītājs **I. Rautmanis**, Misijas "Pakāpieni" vadītājs **V. Šulcs** u.c.

LBDS KONGRESSS 2014

SESTDIEN, 17. MAIJĀ, plkst. 8:30-18:00

PIETEIKŠANĀS

Kongresa delegātu un viesu sarakstu (VĀRDS, UZVĀRDS, TĀLRUNIS, EPASTS, DRAUDZE, STATUSS) lūdzam sūtīt uz: LBDS, Lāčplēša ielā 37, Rīga, LV-1011, vai e-pastu: kanceleja@lbds.lv, aizpildot reģistrācijas formu. Reģistrācijas forma pieejama LBDS mājas lapā www.lbds.lv.
Termiņš: šī gada 30. aprīlis.

DALĪBAS MAKSA

Rīgas draudzēm: **EUR 12**, pārējām draudzēm: **EUR 10** par katru delegātu vai viesi. Lūdzam iemaksāt LBDS bankas kontā līdz **šī gada 5. maijam**:

Latvijas Baptistu draudžu savienība

Reģ. nr. 90000085765, SEB banka, LV03UNLA0002000701314

Norāde: Kongresa dalībnieku iemaksas par (draudzes nosaukums), pārstāvju skaits

Naktsmājas: lūdzu, zvaniet uz LBDS kanceleju, tel. 67223379, 20390979.

LBDS Padomes informatīvs izdevums. Lāčplēša iela 37, Rīga, LV-1011, tālrunis: 67223379, e-pasts: vestnesis@lbds.lv, kanceleja@lbds.lv

baptistu
vēstnesis

Izdevumu sagatavoja: bīskaps Pēteris Sproģis, Žanna Drūnese, Dace Lektuere, Līva Fokrote, Līvija Godiņa, Elza Roze, Agnese Spura
maketētājs Filips Tālbergs

Konts draudžu iemaksām, Baptistu Vēstneša iemaksām un ziedojumiem:

Latvijas Baptistu draudžu savienība, Reģ.nr. 90000085765

A/S SEB Banka, kods: UNLA LV2X, Konts: LV03 UNLA 0002 0007 01314

www.lbds.lv